

ಶ್ರೀಶಾನ್ತಾಸ ಗ್ರಂಥವಾಚಾ-೨೩ನೇ ಶಾಸನ

ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಚರಿತಾನ್ಮತಸಾರಿ
ಮತ್ತು ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿಗಳು

೪

ಸಾಧಾರಣೇ ತುಲಾ ಮೂಲೇ ಜಾತಂ ವರವರಂ ಮುನಿಂ |

ಯತೀಂದ್ರ ಪ್ರವಣಂ ಪಂವೇ ಯದುಶೈಲನಿವಾಸಿನಂ ||

ಲೇಖಕ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕ

‘ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣಂ’ :- ಆ. ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್,

ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. (ಅನರ್ಸ್)

ಮೇಲುಕೋಟೆ ವೈರಮುಡಿ ಉತ್ಸವ : 5-4-71

ಗೋದಾ ಮಂದಿರಂ ಬೆಂಗಳೂರು-೩

ಚಲೆ : ಅಂ ಪೈಸೆ

ಅರಿಕೆ

“ಪರಮವೈದಿಕದರ್ಶನ”ವಾದ “ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತ”ವನ್ನು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ನಿತ್ಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ “ದಕ್ಷಿಣಬದರಿಕಾಶ್ರಮ”, “ವೈಕುಂಠವರ್ಧನಕ್ಷೇತ್ರ”, “ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರಿ”, “ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ” ಎಂಬ ಮೇಲುಕೋಟೆ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಪರಮಾದರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯತಿರಾಜ ಸಂಪತ್ತುಮಾರನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ “ಯತಿರಾಜ-ರಾಮಾನುಜರ ಪುನರವತಾರ”ವೆಂದೂ “ವಿಶದವಾಕ್ ಶಿಖಾಮಣಿ”ಯೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ “ಶ್ರೀಮಣವಾಳ ಮಾಮುನಿ”, “ಪೆರಿಯಜೇಯರ್” ಎಂಬ ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರದ ಆರನೇ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ 1970ನೇ ತುಲಾಮಾಸದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದುದು ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆದಿಡಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. 3-11-1970ನೇ (ತಿರುನಕ್ಷತ್ರ) ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಯತಿರಾಜ ಸಂಪತ್ತುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಉರಿನ ರಥಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ “ಉಪದೇಶರತ್ನಮಾಚೈ” ಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಾಧ್ಯಾಪಕರೊಡನೆ ಹಿಂದೆ ವೇದಘೋಷವೂ ಮುಂದೆ ವಾದ್ಯಗಾನ ಗೋಷ್ಠಿಯೂ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು, ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳು ದಯಮಾಡಿಸಿ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಆ ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೊದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿತ್ತ ಮೇಲುಕೋಟೆ “ಶ್ರೀವರವರಮುನಿ ಆರನೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿ” ಗೆ ಅನೇಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ

ಅ. ನ. ಶ್ರೀ. ದಾಸನ್.

ಸಾಧಾರಣೇಮೀನಪ್ರವೃತ್ತಿ

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿ ದಿವ್ಯ ಚರಿತಾಮೃತಸಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಾವಳಿ

೧. ಅವತಾರರಹಸ್ಯ, ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ
ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಶ್ರೀ ಮಣಿನಾಳಮಾಮುನಿ, ವರ
ವರಮುನಿ, ಯತೀಂದ್ರ ಪ್ರವಣ, ವಿಶದನಾಕಶಿಖಾಮಣಿ, ಈಡು
ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರಪ್ಪರುಕ್ಕರ್, ಪೆರಿಯಜೀಯರ್, ಜೀಯರ್ ಎಂಬ
ರಮ್ಯಜಾಮಾತ್ಯಮುನಿಗಳು ಕ್ರಿ. ಶ. 1370ನೇ ಸಾಧಾರಣ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ತುಲಾ-ಆಶ್ವಯುಜಮಾಸದ 26ನೇ ದಿನ ಶುಕ್ಲ ಚತುರ್ಥಿ ಗುರುವಾಸರ
ದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ್ದ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೂ ಮೂಲವಾದ ತಿರುಮೂಲಂ ಎಂಬ
ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ರಘುಮಹಾರಾಜನಂತೆ ಲೋಕಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ರು
ಅವತರಿಸಿದ ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಹರಿ, ಕುರುಕಾಪುರೀ, ತಿರುಕ್ಕುರುಹೂರ್ ಎಂಬ
ದಿವ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೌಂಡಿನ್ಯಗೋತ್ರದ ದ್ವಿಜ ಕುಲತಿಲಕರಾದ, ತಿರುಮನ್ತ್ರಾರ್ಥ
ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಗುರುಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ, “ದೀಪ್ರಶಯಾನ”-ಜಿಹ್ವಾವದ
ಧೀಶದಾಸರ ಸುಪುತ್ರರಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ಮಾತಾಮಹರು ಪಿಳ್ಳೈ
ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರಾದ, ‘ಶಿಕ್ಕಿಲಾಕಿಡಾರಂ’ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ದರ್ಶನ ಪ್ರವಚನಪರರಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ, ಕೊಲ್ಲಿಕಾವಲದಾಸರೆಂಬ ಸುಂದರ
ವರ ಗುರುಗಳು (ಕೋಟ್ಟಿಯೂರ್ ಅಳ. ಹಿಯಮಣವಾಳ ಪೈರುಮಾಳ್
ಪಿಳ್ಳೈ). ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳ ತಂದೆಯವರು ತಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರನು
ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೇ ರಾಮಾನುಜ ದರ್ಶನದ ಸಕಲಾರ್ಥ ರಹಸ್ಯ
ಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತರು.

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಹಾಸಿಗೆಯಾದ ಆದಿಶೇಷನೇ, ಅನಂತನೆಂಬ
ನಾಗರಾಜನೇ, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾಗಿ ಅವತ

ರಿಸಿದನು; ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು; ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಯೋಗೀಂದ್ರ ಎಂಬ ಯತಿರಾಜ ರಾಮಾನುಜರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ವಿರಹದಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪ್ರಪತ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಂಟಕಗಳನ್ನು ದ್ಧರಿಸಿ, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾದ ಆಚಾರ್ಯಭಿನೂನವೆಂಬ ಅಂತಿಮೋಪಾಯನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಂಗಶಾಯಿಯ ದಿವ್ಯಾಚ್ಛೇಯಂತೆ ಆದಿಶೇಷನೇ ಮತ್ತೆ ಕಾನ್ಯೋಪಯಂತ್ರಮುನಿ, ಅಳ. ಹಿಯಮಣವಾಳಪ್ಪರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್, ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವತರಿಸಿದನು. ಅಖಿಲ ಜಗತ್ತುಗಳ ಹಿತಾನುಶಾಸನಪರನಾದ ವೇದವೇದ್ಯನಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ ಶ್ರೀರಂಗಶಾಯಿಯಾಗಿ ಪವಡಿಸಿದಾನೆ. ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಪರಮ ಪದದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೀಯಲು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವತರಿಸಿ ವೇದಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಬೆಳಗಿದ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ ಶ್ರೀವರವರ ಮುನಿಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರು ಎಂದು ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿರುವರು:-

ಆಚಾರ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯೈರಾಕಾರೇಣ ತಾದೃಶಃ |

ಶ್ರೀಮಾ ರಾಮಾನುಜ ಸ್ನೋಯಮಿತ್ಯಶಂಸಃ ಮಿಥಃ ಪ್ರಜಾಃ ||

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ವರವರ ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆದಿಶೇಷಾಂಶವನ್ನು ಎರಡುಸಲ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವರು. ಒಂದು ಸಲ ಜೀಯರ್ ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಧಗೆ ತನಗೆ ತಾಗದಂತೆ, ಎಲ್ಲರೂಕಾಣುವಂತೆ, ಜೀಯರ್ ಶೇಷಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಮಠಸುಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಷಣ್ಣರಾಗಿ ಶೋಕಾರ್ತರಾಗಿದ್ದ ಜನರ ಮಧ್ಯೆಬಂದು ನಿಂತರು. ಈ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ದೇಶದ ರಾಜ ಆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು

ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಬಯಸಿದನು. ಆಗ ಜನಕಕುಲಸುಂದರಿಯಾದಸೀತೆ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಸಿಗಳನ್ನು ಮಾರುತಿಯ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಸುಂದರ ವರಮುನಿಯಾದ ಜೀಯರ್ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾವಾತ್ಸಲ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದರು.

ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಒಂದುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಶೈಲಾರ್ಯ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ತಕ್ಕಮಾಮಣಿವೆಣ್ಣುನ್ (ವಾಸುದೇವ)ನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಜೀಯರ್ ನಿದ್ರಾಪರವಶರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಸಂದಿನಿಂದ ನೋಡಿದ ಶಠಕೋಪಕ್ಕೊತ್ತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಾಕೆಗೆ ಸಾವಿರ ಮುಖದ ದಿಶೇಷನಂತೆ ಅವರು ತೋರಿದರಂತೆ! ಅದನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಆಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು. ಜೀಯರ್ ಹೊರಗೆಬಂದು ಏನಮ್ಮಾ! ಎಂದು ಅವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಆಕೆ ತಾನು ಕಂಡ ನೋಟವನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು. ಆಗ ಜೀಯರ್, “ನೀನಿದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ, ಎಂದರಂತೆ”.

ಈ ಐತಿಹ್ಯ ಚರಮೋಪಾಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರಿ, ತಿರುನಾರಾಯಣ ಪುರಂ ಎಂಬ ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾಗ ಮೊದಲಿಯಾಂಡಾನ್ ಶ್ರೀ ಯಾದವಗಿರಿ ಮಾಹಾತ್ಮನನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಉತ್ತರ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಮನ್ ನಾರಾಯಣನೇ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಕರಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದ, ಸತ್ಯೋತ್ತರವಾದ, ವೈಕುಂಠವರ್ಧನ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅದರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಈ ಪದ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ :-

ಅನನ್ತಃ ಪ್ರಥಮಂ ರೂಪಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶ್ಚ ತತಃ ಪರಂ
ಬಲಭದ್ರಃ ತೃತೀಯಸ್ತು ಕಲಾ ಕಶ್ಚಿತ್ ಭವಿಷ್ಯತಿ||

ಈ ಶ್ಲೋಕದ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಾದಕ್ಕೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಶಿಷ್ಯರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಅದು ರಹಸ್ಯಾಂಶವಾದ್ದರಿಂದ ಯತಿರಾಜರು ಅದು

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರನ್ನು ಕುರಿತು ಇರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅಂತರಂಗ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಐದು ಜನ ಶಿಷ್ಯರೂ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ ಆ ಪಾದದ ರಹ ಸ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಯತಿರಾಜರು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು:- “ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡಿರಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ (ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ) ಉಂಟಾಗುವುದು ದುರ್ಲಭ. “ಕಲಾ ಕಶ್ಚಿತ್ ಭವಿಷ್ಯತಿ” ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೋತ್ತರಕವಾದ ಜನ್ಮವನ್ನೆತ್ತಿದ ನಾನೇ ವಿಷಯ. ಆದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿರ್ಭರರಾಗಿರಿ, ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ”. ತೊಂಡನೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಯ ಆದಿಶೇಷನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು. ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಥನೇ ಒಂದುದಿನ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಉತ್ತಮ ನಂಬಿ ಎಂಬವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದನಂತೆ:-

“ನಂಬೀ! ನಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಯಾದ ಶ್ವೇತವರ್ಣದ ನಾಗರಾಜನೇ ಜೀಯರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದಿರುವನು.” ಆದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಂಬಿ ತುಂಬಾ ಅಂಜಿ ದವರಾಗಿ ಜೀಯರ್ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಪ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಪಚಾರಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವರವರಮುನಿಗಳು ದಿವ್ಯಸೂರಿಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅನಂತನ ಅಪರಾವತಾರ, ಯತಿಪತಿಯ ಪುನರವತಾರ ವೆಂಬುದು ಅಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ರಚಿಸಿರುವ ನಾಳಿ. ತ್ತಿರುನಾಮುಂ ಎಂಬ ಮಂಗಲಾಶಾಸನ ಪದ್ಯದಿಂದಲೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ತಂದೆ ತ್ತಿರಂಗದ ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಯ ಅಭಿರಾಮವರಾಧೀಶ, ಅಳಹಿಯಮಣವಾಳ ಪೈರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾತಕಮಾರ್ದಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ದರು. ಈ ಶಿಶು ಕೊಂಚಕಾಲ ಸೋದರಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ತಂದೆಯಬಳಿ ಉಪನಯನವಾದ ಮೇಲೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ಆ ಮಗುವಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಕಂಡಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ರಾಮನಂತೆ ಆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲಕ್ರಮ

ದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಷೋಡಶ ಕಲಾಪೂರ್ಣನಾದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯನಾರ್‌ಗೆ 16ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯವರೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದರು. ಕೊಂಚಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ದಿವಂಗತರಾದ ತಂದೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೇಧ ಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ತಿರುವಧ್ಯಯನೋತ್ಸವವನ್ನು ನಾಯನಾರ್ ನಡೆಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು.

೨. ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಪಿಳ್ಳೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುದುದು

ತಂದೆ ದಿವಂಗತರಾದ ಮೇಲೆ ನಾಯನಾರ್ ಶಿಕ್ಷಿಲಾಕಿಡಾರದಿಂದ ತಿರುನಗರಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಶೈಲೇಶ್ವರ್, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಪಿಳ್ಳೆಯ ಎಂಬ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರ ಬಳಿ ಸಂಸಾರ ಬಂಧವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಸಮಸ್ತ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನೂ ಕಲಿತರು. ಚಾರ್ಯರೇ ತನುಗೆ ಶೇಷಿ, ಸ್ವಾಮಿ, ಒಡೆಯ, ಶರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪ್ಯವೆಂದು ನಾಯನಾರ್ ನಂಬಿ ಚರಮಪರ್ವನಿಷ್ಕರಾಗಿ ತದೇಕ ನಿಷ್ಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಪಿಳ್ಳೆಗೆ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರು “ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಸಿರಿಯಡಿಗಳೇ ನಿಮಗೆ ಉಪಾಯ ಮತ್ತು ಉಪೇಯ” ಎಂದು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿ ತಾವು ದಿನವೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಡೈಯವರ್ (ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರ)ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸದಾ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನಿಷ್ಟರಾಗಿ ರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿಯನ್ನು ಅನುಸನ್ಧಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ತತ್‌ಫಲವಾಗಿ ಯತಿರಾಜರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾವಣ್ಯವುಂಟಾಯಿತು; ಅದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಯತೀಂದ್ರಪ್ರವಣರು ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಪ್ರಸನ್ನಗಾಯತ್ರೀ ಎಂಬ ಈ ನೂತ್ತಂದಾದಿಯ ಸಾರವೇ ಇವರ ಯತಿರಾಜ ವಿಂಶತಿ ಎಂಬ ಲಲಿತವಾದ ಸ್ತೋತ್ರ.

ಶ್ರೀಮನ್ಯತೀಂದ್ರ! ತವ ದಿವ್ಯ ಪದಾಬ್ಜ ಸೇವಾಂ |
ಶ್ರೀಶೈಲನಾಥ ಕರುಣಾ ಪರಿಣಾಮದತ್ತಾಂ ||

ತಾಮಸ್ವಹಂ ಮಮ ವಿನರ್ಧಯ ! ನಾಥ ತಸ್ಯಾಃ |
ಕಾಮಂ ವಿರುದ್ಧ ಮಖಿಲಂ ಚ ನಿವರ್ತಯ ತ್ವಂ ||

ಎಂಬ ಇದರ ಪದ್ಯದಿಂದಲೇ ಯತಿರಾಜವಿಂಶತಿ “ಆಳ್. ವಾರಾತಿರು ನಹರಿ ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ್”ಗೆ ಅಂಕಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಪಿಳ್ಳೈ ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಆನಂದಿಸಿದರು. ಸಚ್ಚಿಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿದ್ದ ನಾಯನಾರ್‌ಗೆ ಅವರ ಸೌಕುಮಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಟ ಮೊದಲಾದ ಉಪಚಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಶೈಲೇಶರು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಇಂತೆಂದರಂತೆ :- “ನಾಯನಾರ್ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಾವು ಅರ್ಚಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದೆವು”. ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಪಿಳ್ಳೈ ನಾಯನಾರಿಗೆ ಭಗವದ್ವಿಷಯಂ, ಈಡು ಮುಪ್ಪ ತ್ತಾರಾಯಿರಂ ಎಂಬ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ರತ್ನವನ್ನು ಉಪ ದೇಶಿಸಿದರು.

ನಾಯನಾರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾದರು; ಅವರಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ರಾಮಾನುಜನ್, ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನ್ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ವಾಯಿತು. ಹಿರಿಯ ಪುತ್ರನ ಹಿರಿಯಮಗನೇ ಆಚಾರ್ಯ ಪೌತ್ರರಾದ ಅಭಿ ರಾಮವರಾಧಿಪ ಎಂಬ ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರ್. ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಪಿಳ್ಳಾನ್ (ಕುರುಕೇಶ)ರಂತೆ ಯತೀಂದ್ರ ಪ್ರವಣರಿಗೆ ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರ್, ಇಳವ ರಶು; ಮುಂದೆ ಇವರೇ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದರು.

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಪಿಳ್ಳೈ ಅನ್ತಿಮಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಆಗ ನಾಯ ನಾರ್ ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಹೀಗೆ ಶಪಥಮಾಡಿದರು:- “ಆಳ್ವಾರುಗಳ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ರುಚಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನು, ತಮಗೂ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಿಂದ ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಿಂದಿನವರಂತೆ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಮಂಗಳಾ ಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿತ್ಯ ವಾಸಮಾಡುವೆನು”. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ

ಮಾತನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿಸಿ ನಾಯನಾರ್ ಅವರ ಅಳಲನ್ನು ನೀಗಿ ಕೃತ ಕೃತ್ಯರಾದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ಆಳವಂ ದಾರ್ ಚರಮವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರು ಅಭೀಷ್ಟ ಗಳನ್ನರಿತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ವಿಶಿಷ್ಟಾದೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿರ್ಧಾರಣಧುರೀಣರಾದ ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಿಕ್ಕಿ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯರಾದ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿ ಸುತ್ತಾ ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮೀದಿನ ಸಿರಿನಾಡನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು, ದಿವಂಗತರಾದರು. ನಾಯನಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಆಚಾರ್ಯ ವಿಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅತ್ಯಂತ ಆರ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ಲೇಶಿಸಿ, ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಮೇಧ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರ ವೈಭವಾನು ಗುಣವಾಗಿ ತಿರುವಧ್ಯಯನ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವತದೀ ಯಾರಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಆಚಾರ್ಯರ ತೀರ್ಥ ದಿನ ವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿನವೂ ನಾಯನಾರ್ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆ. ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಡನೆ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ “ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಗರಿ” ಯಲ್ಲಿ ನಾಯ ನಾರ್ ತಮ್ಮ ರಾಮಾನುಜದರ್ಶನದ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಪ್ರಮಾತ್ಮಪ್ರಮೇಯ ಪ್ರಮಾಣ ತತ್ವರಾಗಿ, ದರ್ಶನ ಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿ, ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ವೈಭವವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಳ.ಹಿಯವರದರ್, ಸೇನೈ ಮುದಲಿಯಾರಣ್ಣರ ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದು ಅವರ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಳ. ಹಿಯವರದರ್ ಮಹಾವಿರಕ್ತರಾಗಿ, ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ಜೀಯರ್ ಎಂಬ ಸಿರಿನಾಮದಿಂದ ನಾಯ ನಾರಿಗೆ ಪಾದರೇಖಾ ಸಮರಾಗಿ ಒಡನಿದ್ದು ಅವರ ನಿತ್ಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು.

೩. ಶ್ರೀರಂಗವಾಸ

ಕೊಂಚ ಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ನಾಯನಾರ್ ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ

ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು ನಮಿಸಿ ನುತಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ವನಗಿರಿ ಎಂಬ ತಿರುಮಾಲಿರುಂ ಶೋಲೈ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರ ಬಾಹು ವಿನ ಜಿಲುವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, “ವಿಜ್ಞಾಪನಾಂ ವನಗಿರಿಶ್ವರ” ಎಂಬ ಕೂರ ನಾಥರ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಂಗವನ್ನು ಸೇರಿದರು. “ಕಾವೇರಿವಿರಜಾಸೇಯಂ” ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವ, ಗಂಗೆಗಿಂತ ಪವಿತ್ರ ವಾದ, ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯನಾರ್ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮಡಿಯುಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ಸಿರಿನಾಮಗಳನ್ನು, ತಿರುಮಣ್ಣಾಕಾಪ್ಪು, ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನಮಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ದೇವಾಲಯದ ಸಮಸ್ತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಎದಿರುಗೊಂಡು ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮಿಸಿ ಆವರೊಡನೆ ನಾಯನಾರ್ ಶ್ರೀರಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ತಿರುವೀಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಗೋಪುರಾದಿಗಳ ಅಂದವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಲಿಯುತ್ತಾ ಸಿಕ್ಕಿ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಕೋಟ್ಯಾಠಿಲಣ್ಣರ್ ತಿರುಮಾಳಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಂಗಿದರು. ಅಣ್ಣರ್ ಅತ್ಯಾಳರದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಲು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅರ್ಚಕರು ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಮಿಸಿ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಯಕ್ಕೆ “ಈಡು” ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನನುಸರಿಸಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಆಗ ನಾಯನಾರ್ ಆಳ್ವಾರ್ ವೈಭವವನ್ನು ಐತಿಹ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಒಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಚಕರಿಗೆ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು; “ಮುಸ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರ ಪೆರುಕ್ಕರ್” ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಾಯನಾರ್, ಅಣ್ಣರನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪರಿಜನರೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ನಾಯನಾರ್ ಮೊದಲು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನೂ, ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ಗಳನ್ನೂ, ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಯಕಿಯನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಒಳಗಿನ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿರುವ “ವೇದಶೃಂಗಂ ಮಹಾದ್ಭುತಂ” ಎಂಬ ಪ್ರಣವಾಕಾರ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದು, ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಅಳ. ಹಿಯಮಣವಾಳನ್ ತಿರುಮಂಡಪಂ ಎಂಬ ಮಂಟಪದ ಬಳಿ

ಆಳಿ.ವಣ್ಣ ! ನಿನ್ನಡಿಯಿಣೈಯಡೈಂ ದೇ, ಅಣಿಪೊಳಿ.ಲ್ ತಿರುವರಂಗತ್ತ
ಮ್ಮಾನೇ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದರು.

ವೈನತೇಯನನ್ನೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನೂ ವಂದಿಸಿ ಅವರ ಅನುಮತಿ
ಯೊಡನೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಮೋದಸ್ತಂಭದ (ಮುನಿತ್ತೂರ್) ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ನಿಂತು ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಶೇಷಶಯನದ ಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ
ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಕುಲಶೇಖರಾಚಾರ್ಯ ಹಾಡಿರುವಂತೆ ಬಾಯಾರ
ನುತಿಸಿ, ಕಣ್ಣಾರಕಂಡು ಕೈ ಮುಗಿದು, “ಅನುಲನಾದಿಪಿರಾ” ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು
ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಪಾದಚೂಡವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ ತಿರುಪ್ಪ
ಲ್ಲಾಂಡು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಹಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತ
ಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದ ಪರವಶರಾದರು. ನಿತ್ಯ ದೌದ್ರನಿಗೆ ನಿಧಿ
ಯನ್ನು ಕಂಡಂತಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕುಲಧನವೂ ಶ್ರೀನಿಧಿಯೂ
ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆದ, ಸರ್ವಲೋಕಗಳಿಗೂ ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಸರ್ವ
ವಿಧ ಬಂಧುವೂ ಆದ, ಭಗವಂತನು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಮಗನಂತೆ
ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಸುಪ್ರಸನ್ನ ವದನ-ಮಂದಸ್ಥಿತಿ-ಕರುಣಾಪೂರ್ಣವ
ಲೋಕನಗಳಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ರಾಮಾನುಜರಂತೆ ವಿಷಯೀಕರಿಸಿದನು.
ದೇವರ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಣ್ಣರ್ ತಿರುಮಾಳಿಗೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ
ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಕರು ಅನೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಪದಾರ್ಥ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾಯನಾರ್ ದ್ವಯಾನು
ಸಂಧಾನ ಪೂರ್ವಕ ಅಣ್ಣರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದರು. ಆ
ಮೇಲೆ ಅಣ್ಣರ್ ಹೇಳಿದ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಉಪದೇಶಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತಾ ಅವರೊಡನೆ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ತಿರುಮಾಳಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ವಂದಿಸಿದರು. “ವಾಳಿ. ಯುಲಹಾಶಿರಿಯೇ” ಎಂಬ ತನಿಯನ್
ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನೂ, ಮಣವಾಳ ಮನಮುರೈತ್ತಾ ವಾಳಿ ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನೂ
ಹಾಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸಾದರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ್, ಅಳ. ಹಿಯ
ಮಣವಾಳಪೈರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ
ಮಾಡಿದರು.

ಯಸ್ಯಾಯಂ ಕುಲದೈವತಂ ರಘುಪತೇರಾರಾಧನಂ ಶ್ರೀಸಖಃ
 ಕಾವೇರಿ ಸರಿದಂತರಿಪನಗರೀ ವಾಸಸ್ಥಲೀ ಪುಣ್ಯಭೂಃ||
 ಕೃಷ್ಣೋಮಾನ್ಯಗುರುಃ ವರೇಣ್ಯಮಹಿಮಾ ವೇದಾಂತವಿದ್ಯಾನಿಧಿಃ
 ಭ್ರಾತಾಸೌಮ್ಯವರಃ ಸ್ವಯಂತುಭುವನಾಚಾರ್ಯೋಽಸಿ ಕಸ್ತೇಸಮಃ||

ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರ ಅನುಪಮವಾದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅಣ್ಣರ್ ಬಾಯಿಂದ
 ಕೇಳಿ ಸುಪ್ರೀತರಾದರು. ಒಂದು ದಿನ ದೇವರಸೇವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀ
 ರಂಗನಾಥನು ನಾಯನಾರಿಗೆ ಇಂತು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. “ನಮ್ಮ ರಾಮಾ
 ನುಜರಂತೆ ನೀವೂ ನಮ್ಮ ಮಂದಿರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ದರ್ಶನರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೂ
 ಆರೈದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಾವಸಾನದವರೆವಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿ.”

“ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಂ” ಎಂದು ಆ ದಿವ್ಯಾಚ್ಛೇಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನಾಯ
 ನಾರ್ ಶ್ರೀ ರಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ರಹಸ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ
 ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಮಂಗಳಾಶಾಸನದ
 ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಉತ್ತಮನಂಬಿ
 ಯನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಹಿಂದಿನಂತೆ
 ಆರಾಧನೆ ತಳಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಉಪಚಾರಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ, ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು.
 ಅಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಂಗದಿಂದ ಹೊರಟು ನಾಯನಾರ್ ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ (ಶ್ವೇತಗಿರಿ)
 ತಿರುಕ್ಕೋವಲೂರ್ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಉತ್ತರ ದೇಶಯಾತ್ರೆಯನ್ನು
 ಕೈಗೊಂಡರು.

೪. ಉತ್ತರದೇಶ ಯಾತ್ರೆ

ತಿರುಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನೂ ಕಾಂಚೀಪುರದ ಶ್ರೀವರದರಾಜಸ್ವಾಮಿ
 ಯನ್ನೂ ಸೇವಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಕಾಂಚೀಪುರದ ತಿರುವೇಕಾ
 ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಮಂಗಳಾ ಶಾಸನಮಾಡಿದರು.
 ಶ್ರೀವೆರುಂಬೂದೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಯೋನಿತ್ಯಂ” ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ “ರಾಮಾ
 ನುಜಸ್ಯ ಚರಣೌ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ” ಎಂದು ಅನುಸನ್ಧಾನ ಮಾಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ಪ್ರಣಾಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ

“ಶೀರಾರು ಮೆತಿರಾಶರ್” ತಿರುವಡಿಹಳ್ಳಿ ವಾಳಿಯೇ... ಇನಿದಿರುಪ್ಪೋಡೇಳಿ. ಲಾ ಜ್ಞಾನ ಮುದ್ದಿರೈವಾಳಿಯೇ ಎಂದು ಹಾಡಿ ಮಂಗಲಾ ಶಾಸನಮಾಡಿ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಕಾಂಚೀಪುರಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಕಾಲವಿದ್ದು ಕಿಡಾಂಬಿಯಾಚ್ಚಾರ್ ವಂಶ್ಯರಾದ ಕಿಡಾಂಬಿನಾಯನಾರ್ ಎಂಬವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರ ಬಳಿ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜನ ಮಂಗಲಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ “ಶಿಂದಮಿಳು.ವಡಕಲೈಯಂ ತಿಹಳ್.ನ್ದ ನಾವರ್”ಎನ್ನುವಂತೆ ನಾಯನಾರ್ ಉಭಯವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಬೆಳಗಿದರು.

ಕಾಂಚೀಪುರದ ಯಥೋಕ್ತಕಾರಿ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೂ ಶ್ರೀಪೆರುಂಬೂದೂರಿನಲ್ಲೂ ನಾಯನಾರ್ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ವರದರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು, ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೇಖರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಯನಾರ್ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನ ಕೈಂಕರ್ಯಶ್ರೀಯೊಡನೆಯೂ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಮೃದ್ಧಿಯೊಡನೆಯೂ ರಂಗಮಂಗಳಧುರ್ಯಾಗಿ ದರ್ಶನವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

೫. ಸನ್ಯಾಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರ

ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಜ್ಞಾತಿಗಳೂ ನೆಂಟರೂ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ದೇವರಸೇವೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಆಶಾಚಿತ್ತಿಳಿದು ಬಂದ ಒಡನೇ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಭಗವದ್ವಿಶ್ಲೇಷ ಅಸಹ್ಯವಾಯಿತು. ಭಗವಂತನ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಣರಾದವರಿಗೆ ಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರ ಬಂಧು ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ತೋರುವುದರಿಂದ ನಾಯನಾರ್ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಶರಣೋಪಜೀಯರ್ ಎಂಬವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ, ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಂಗವಾದ (ತುರಿಯ) ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆ. ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯರ ಸಿನಾಮಮನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು “ಶ್ರೀ ಶರಣೋಪಜೀಯರ್ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಯತ್ಯಾಶ್ರಮಿಯಾದಾಗ ನಾಯನಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಆದರೆ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನು ಮಂಗಲಾಶಾಸನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಇವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು:—

“ನಮ್ಮ ಹೆಸರಾದ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಬಳಸಿರಿ” ಆದುದರಿಂದ ಅಳ.ಹಿಯಮುಣನಾಳ ಪೈರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮುಣವಾಳನಾಮುನಿ, ವರವರಮುನಿ, ಸೌಮ್ಯೋಪಯನ್ತ್ರಮುನಿ, ರಮ್ಯಜಾ ಮಾತ್ಯಮುನಿ, ಪೆರಿಯಜೀಯರ್, ಯತೀಂದ್ರಪ್ರವಣರ್ ಎಂಬಹೆಸರು ಇವರಿಗೈ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಇವರಿಗೆ ಪಲ್ಲವರಾಯನ ಮಠವನ್ನು ವಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು “ಯತೀಶ್ವರರಾದ ರಾಮಾನುಜರಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಾವಸಾನದವರೆಗೂ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ” ಎಂದು ಭಗವಂತನು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಜೀಯರ್ (ನಾಮುನಿಗಳು) ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೀಯರ್ ಮೊದಲಾದ ಶಿಷ್ಯರ ಮೂಲಕ ಮಠವನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸಿ, ತಿರುಮಲೈಯಾಳ್ವಾರ್ (ಶ್ರೀ ಶೈಲ ನಾಥಾರ್ಯ) ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಂಟಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಸಿಕ್ಕಿಲೈ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ತಿರುಮಾಳಿಗೆಯ “ರಹಸ್ಯಂ ವಿಕ್ರೇಂದ್ರಮಣ್” ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯಕುಲ ವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ರಹಸ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅನವರತ ಅನು ಸಂಧಾನಕಾಲಕ್ಷೇಪಾದಿಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದದಾಸರರ್ಪಣ ಎಂಬವರು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜೀಯರ್ ಸಿರಿಯಡಿ ಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರ ಸಾಧಜ್ಞಾಯಿಯಂತೆ ನೆಲೆಸಿದರು. ಇವರು ಆಳ್ವಾರಿಗೆ ಮಧುರ ಕವಿಗಳಿದ್ದಂತೆ; ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಎಂಬಾರ್ ಇದ್ದಂತೆ, ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ “ಪಟ್ಟರ್, ಪಿರಾನ್ ಜೀಯರ್” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ವರವರ ಮುನಿವರ್ಯರಿಗೆ ಅಂತರಂಗ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಅಗಲದೆ ಅವರ ನಿತ್ಯಸೇವಾ ಪರಾಯಣರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಜೀಯರ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೂ ಶ್ರೀ ವಚನಭೂಷಣಾದಿ ದಿವ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ರಹಸ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ ವಶಗರಾಗಿ ಸದಾ ಅವರ ಸಿರಿನಾಮವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ “ನೂತ್ತಂ ದಾದಿ” ಅನುಸನ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ರಾಮಾನುಜರ ವೈಭವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ

ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಮಂಗಳದೀಪವಾಗಿ ಬಿಜಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಮಠದ ದೇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಯಾರ ತಿರುವಾರಾಧನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಆಳ್ವಾರಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಾ, ಸಕ್ಕರೆಪೊಂಗಲ್ ತಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಪಾವನವೂ ಭೋಗ್ಯವೂ ಆದ ಭಗವಂತನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವತದೀಯಾರಾಧನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಕೀರ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಹರಡಿತು. ನಾನಾ ದೇಶಗಳಿಂದ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತಿರುಮಾಲದಿಯಾರ್‌ಹಳ್ಳ ಎನ್ನುವಂತೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಕಿಂಕರರಾಗಿ, ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಾಗಿ, ಗುಣಶಾಲಿಗಳಾಗಿ, ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲರಾಗಿದ್ದು “ವರವರಮುನಿ ಭೃತ್ಯ” ರೆಂದರೆ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನರಿತವರು, ನಿಖಿಲಜನಸುಹೃತ್ತುಗಳು, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರು, ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು, ಸಜ್ಜನರ ಸತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದವರು ಎಂದು ಶಿಷ್ಯ ಜನರು ಆದರಿಸುವಂತಾದರು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸದಾಚಾರ ಪರಾಯಣರಾಗಿ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಬಾಳಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಗುರುಗಳು, “ಎರುಂಬಿಯಪ್ಪಾ” ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವರವರಮುನಿ ಭೃತ್ಯರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ! ಸತ್ಕುಲ ಪ್ರಸೂತರೂ ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನರೂ ಸದಾಚಾರ ಪರಾಯಣರೂ ಆದ ಮುದಲಿಯಾಂಡಾನ್ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕೋಯಿಲ್ ಕಂದಾಡೈಯಣ್ಣನ್ (ವರದನಾರಾಯಣಗುರು) ಕಾಂಚೀಪುರದ ಪ್ರದಿನಾದಿ ಭಯಕರಂ “ಅಣ್ಣಾ” ಮೊದಲಾದ ಅಭಿಜನವಿದ್ಯಾವೃತ್ತಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಇವರ ಶ್ರೀಪಾದಸಂಬಂಧವೇ ತಮಗೆ ಧಾರಕ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಜೀಯರ್ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ “ಚಿರೋಪಾಸಿತ ಸದ್ವೃದ್ಧರ್” ಎನ್ನುವಂತೆ ಆಚಾರ್ಯ ಸೇವಾ ನಿಷ್ಠರಾಗಿ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳಿಗೆ ಅಂತರಂಗ ಭಕ್ತರಾದರು. ಶ್ರೀವತ್ಸಕುಲತಿಲಕರಾದ ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ ವಿದೇಶಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕಾಂಚೀಹಸ್ತಿಗಿರಿನಾಥರಾದ ಅಣ್ಣಾ ಇವರ ವಿಶೇಷಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ “ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವದಾಸ” ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದು ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯ ಪೌತ್ರರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ

ವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಈ ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರ್ “ಉಪದೇಶ ರತ್ನ ಮಾಲೈ”ಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಉಪಕರಿಸಿದಾರೆ.

ಕೇಶವನ ದಾಸರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಾದರವುಳ್ಳ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರವರ ಅಭಿಮಾನಾನ್ವರ್ತರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಜೀಯರ್ ಆಳ್ವಾರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಬಯಸಿ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಶ್ರೀನಗರಿಗೆ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಪಿಳ್ಳೈ (ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ) ಜನ್ಮಸ್ಥಳವಾದ ಕುನ್ರಿನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ರಾತ್ರಿ ತಂಗಿದ್ದು ವರಿಚ್ಚೂರ್ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವರನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಪಾದಧೂಳಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. “ತಾನುಹೆನ್ನ ಊರೆಲ್ಲಾಂ ತೇತಾಳ್ವಾಡಿ” ಎನ್ನುವಂತೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಳೋಚಿತ ಮಂಗಳಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ ವೈಕುಂಠನಾಥ, ವಿಜಯಾಸನ, ಪುಳಿಂಗುಡಿ (ಭೂಮಿಪಾಲ), ದೇವರಾಜ, ಅರವಿಂದಲೋಚನ, ಮೂಯಕ್ಕೂತ್ತ, ವೈತ್ತಮಾನಿಧಿ, ಮಕರ ನೆಡುಂಕುಳ್ಳಿ, ಕ್ಕಾರ್ಡ ಎಂಬ ಎಂಟು ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಭಗವನ್ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರನ್ನೂ ಆದಿಷ್ಟಿರ್ಪಾ, ಪೊಲಿಂದು ನಿನ್ರಪಿರ್ಪಾ ಎಂಬ ತಿರುಕ್ಕುರುಹೂರಿನ ಮೂಲದೇವರನ್ನೂ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ನಮಿಸಿ ನುತಿಸಿ ಮಂಗಲಾ ಶಾಸನಮಾಡಿದರು. ತಿರುಕ್ಕುರುಹೂರಿನ ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾನ ಪ್ರಣಾಮಾದಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ಜೀಯರ್ ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರ ತಿರುಮಾಳಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಜಮಾಡಿಸಿರುವ ಇನವಾಯರ್ ತಲೈವ್ (ನಂದತನಯ) ಎಂಬ ನಂದಗೋಪಕುಮಾರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಕಾಲ ತಂಗಿದ್ದು ಅವರು ಆಳ್ವಾರುಗಳ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೂ ರಹಸ್ಯಗಳಿಗೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೇರ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯ ವೆಂಬ ರಹಸ್ಯ ಗ್ರಂಥದ ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ “ಯದುಗಿರಿ ನಾರಾಯಣನ ತಾಯಿ”, ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರತ್ತಾಯ್, ತಿರುತ್ತಾಳ್.ವರೈತಾತರ್, ಶ್ರೀ ಸಾನುದಾಸರ್ ಎಂಬ ಜನನ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳಿಗೆ

ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಜೀಯರ್ ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯ ಸಂಸ್ಪ್ರದಾಯವನ್ನಿಂತು
ವರ್ಣಿಸಿದಾರೆ:-

ಮಾದವತ್ತೋರ್ ವಾಳ್.ತ್ತುಂ ಮುಡುಂಬೈ ಮಣವಾಳ್
ತೋದವತ್ತಿ ತ್ತೂಯ್ ಮರೈಯೋರಾನ ಪೆತ್ತಾರ್, ತೀದತ್ತ
ಆಚಾರಿಯವಿದಯಂ ಪೆತ್ತಾರ್, ನಮ್ಮಾಯಿ ಇವರ್
ತೇವಾರತ್ತ ಕಣ್ ನೆಂಜೇ ಕಾಣ್.

ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಆಯಿಯವರು ಮೊದಮೊದಲು ವ್ಯಾಖ್ಯಾ
ನವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಮಣವಾಳಮಾಮುನಿಗಳು ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ದೇಹ
ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಬಹಳ ಶ್ರಮದಿಂದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿ ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡೇ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲರ ಉಜ್ಜೀವನಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಪರಮೋಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವರು. ಪರಮತನಿರಾಸ ಮಾಡಿ
ಇವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಮತ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀವರಪರಮುನಿ
ಗಳನ್ನು “ವಕುಳಧರ ನಿಗಮ ಹೃದಯ ವಿವರಣ ಸರಸವಾಗ್ವೈಖರೀ ವಿಲಸಿತ
ಪರಿಹೃತ ವಿಮತ ಮತಾಂತರ! ಎಂದೂ “ವಿಶದ ವಾಕ್ ಶಿಖಾಮಣಿ” ಎಂದು
ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡಾಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಟಾಯಿತು.

ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ರಾಜ ಜೀಯರ್ ಜ್ಞಾನಾನುಷ್ಠಾನ ಪೂರ್ತಿಯನ್ನೂ
ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಬಳಿ ಬಂದು ಆಶ್ರಯಿಸಿದನು. ಶ್ರೀ
ಶತಕೋಪದಾಸರ್ ಎಂದು ದಾಸ್ಯನಾಮವಿತ್ತು. ಆತನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಉಪ
ದೇಶಿಸಿದರು:- “ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗ ರುಚಿಯನ್ನೂ ಅದೃಷ್ಟಾನು
ಗುಣವಾದ ದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಲುಭಾಗ ರುಚಿಯನ್ನೂ ಬಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳಬೇಕು”
ಹಾಗೆಯೇ ಆತ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಹರಿ ಬೀದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ
ಆಳ್ವಾರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಿವಿಧ ಕೈಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದನು.
ತಿರುಕ್ಕುರುಂಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ತಿರುವೇಂಗಡ ಮುಡೈಯಾನ್ ಎಂಬ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಜೀಯರ್ ವಿಶೇಷ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಐದು
ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ಬೇರೆ ಮಂದಿರ ಪ್ರಕಾರ ತೋಪು ಮಂಟಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿ

ಸಿದರು. ಜೀಯರ್ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ವರವರಮುನಿದಿನ ಚರ್ಯಾ, ವರವರಮುನಿಶತಕಂ, ವರವರಮುನಿ ಚರಿತಂ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತೋತ್ರ ನಾಟಕ ಚಂಪೂಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಎರುಂಬಿಯಪ್ಪಾ ಎಂಬ ದೇವರಾಜಗುರುಗಳು ಜೀಯರ್ ಅವರ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಇವರು ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳ ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಬೆಳಗಿ ಜೀಯರ್ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ ರಾದರು. ಇವರ ವೈಭವವನ್ನು ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ “ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜವಿಂಶತಿಃ”-ವರವರಮುನಿ ದಿನಚರ್ಯಾ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

- “ಶ್ರೀ ಶೈಲೇಶದಯಾ ಪಾತ್ರಂ” ಅವತಾರ:- ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ವೈಭವವನ್ನು ತಿರುಕ್ಕುರುಂಗುಡಿನಂಬಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತೆ, ರಾಮಪ್ರಿಯನು ಪುತ್ರನಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತೆ, ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮರಾದ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳ “ಅಚಿಂತ್ಯ ದಿವ್ಯಾ ದ್ಭುತ ವೈಭವ” ವನ್ನಿಂತು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು.

ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರೋತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನು ಮಂಗಲಾಶಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಜೀಯರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. “ನಾಳೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಿರಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ದ್ರಮಿಡೋಪ ನಿಷತ್ತಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ವರ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಪಂಚಕದಕಾಲ ಕ್ಷೇಪವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ದುರ್ಗ್ರಹವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿರಿ”. ಆ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಂ ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಹೇಳಿ, ಒಡನೇ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಮಂಗಲಾಯತನವಾದ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳ ಮತ್ತು ಆಚಾರ್ಯರ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗದ ವೈದಿಕೋತ್ತಮರೆಲ್ಲಾ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮಹಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಭಗವದ್ವಿಷಯ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿ, ಸಾಂಗವಾಗಿ, ಅವಿರತವಾಗಿ, ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಬಾಲಗೋಪಾಲರೂ

ಸಂತೋಷಿಸಿ ಆ ಮಹಾಮುನಿಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನರಿತು ತಾವು ಧನ್ಯರಾದೆವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಶಾತ್ರುಮೊರೈ ಎಂಬ ಮಂಗಳಾಚರಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀತನಾದ ಭಗವಂತನು ಮಣವಾಳ ಮಹಾ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ತಿರುಮಾಲೈ ಶೇಷವಸ್ತ್ರಾದಿ ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವೈಭವವನ್ನೂ ಜೀಯರ್ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು; ಆಚಾರ್ಯ ಸಂಭಾವನೆಯ ಶಿಷ್ಟಾಸುಷ್ಠಾನವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಚಕರ ಐದು ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕನಂತೆ ಆ ಮಹಾಸಭೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಫಲತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನಿರಿಸಿದ್ದ ಪಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಕೊಂಡು ನಿಂತು ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು:-

ಶ್ರೀಶೈಲೇಶದಯಾಪಾತ್ರಂ ಧೀಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗುಣಾರ್ಣವಂ |
ಯತೀಂದ್ರ ಪ್ರವಣಂ ವನ್ನೇ ರಮ್ಯಜಾಮಾತರಂ ಮುನಿಂ ||

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಭಗವಂತನು ಆ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ತಾಳ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಅರಿಸಿನವನ್ನು ಧರಿಸಿದು ವಂತೆ ಆಪ್ತನೇ ಮಾಡಿದನು, ಅರ್ಚಕರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಅಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬ ಜೀಯರ್ ಶಿಷ್ಯರು (ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ಇಯರ್ ಪಾವದುತಿರುವಂದಾದಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರು) "ನಾಳೆ.ತಿರು ಸಾಯೊಳ್ಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ ... ಮಣವಾಳಮಾಮುನಿಯೇ ಇನ್ನಮೊರು ನೂತ್ತಾಂಡಿರುಂ" ಎಂದು ಹಾಡಿದರು. ಭಗವಂತನು ಅಪ್ಪಿಳ್ಳೈಗೆ ಸತ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ತಿರುಪತಿ, ಕಾಂಚೀಪುರ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರ ಮೂಲಕ ದಿನವೂ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಾರಂಭ ಮತ್ತು ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುವಂತೆ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ನಂಬೆರುಮಾಳ್ (ಶ್ರೀರಂಗದ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿ) ಜೀಯರನ್ನು ಅಚ್ಚಿನಂದಿಸಿ "ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರ ಪೈರುಕ್ಕರ್" ಎಂಬ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಡನೆ ಜೀಯರಿಗೆ

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರ ಮತಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ತಿರುಪತಿ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನೂ ವನಗಿರಿಯ ಸುಂದರಬಾಹುವೂ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

೨) ವರವರಮುನಿನಯರ ಕೃತಿಗಳು

ಹೀಗೆ ಸರ್ವಲೋಕೋಜ್ಜೀವನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಇವರು ಅಖಿಲ ಜನ ಜೀವಾತುವಾದ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ದಿವ್ಯ ಸೂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ "ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿ"ಗೆ ತಿರುಮನ್ತ್ರಾರ್ಥ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ಶ್ರೀ ವಚನಭೂಷಣಂ, ತತ್ತ್ವತ್ರಯಂ ಎಂಬ ರಹಸ್ಯ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ಅವರ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಆಚಾರ್ಯಮಣವಾಳ, ಪೈರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್ ರಚಿಸಿರುವ ಆಚಾರ್ಯವೈದ್ಯಂ ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಸಾರಾರ್ಥ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುವರು. ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಅನುಪಯುಕ್ತಾಂಶಗಳೊಂದನ್ನೂ ಸೇರಿಸದೆ, ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ತಾವು ಕೇಳಿ ಕಲಿತುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಾಕ್ಯ, ಸಂಗತಿ, ವಾಕ್ಯಾರ್ಥ, ತಾತ್ಪರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥಗಾರವದಿಂದ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವರು. ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಇತಿಹಾಸ ಉಪನಿಷತ್ ಶ್ರೀ ಪಾಂಚರಾತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಾಣಗ್ರಂಥಗಳಿಂದಲೂ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಕೃತಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಂವಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನುದ್ಧರಿಸಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಐಕಕಂಠ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಪರಮೋಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವರು. ಈ ಆಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರು ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶಾನುಷ್ಠಾನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾದ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಯೋಧಾತ್ಮವನು ವಿವರಿಸಿರುವರು, ತತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿರುವರು.

೨) ವರವರಮುನಿಗಳವರ ಪ್ರಧಾನ ಕೃತಿಗಳಿವು :-

ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿಗಳು :- ಯತಿರಾಜವಿಂಶತಿ, ಉಪದೇಶ ರತ್ನಮಾಲೆ, ತಿರುನಾಯ್ಕಿ. ನೂತ್ತಂದಾದಿ, ಆರ್ತಿ ಪ್ರಬಂಧ.

ಆಳ್ವಾರಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ವಾಳಿತ್ತಿರುನಾಮಂ, ದೇವಾಧಿರಾಜ ಮಂಗಳ
ಲಾಶಾಸನಂ, ದಿವ್ಯದೇಶಮಂಗಳಾಶಾಸನಂ, ಯತಿರಾಜಮಂಗಳಾಶಾಸನಂ,
ಎಂಬ ಕೃತಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆ.

೨) ವಾಖ್ಯಾನಗಳು :- ಇವರು ಪೆರಿಯಾಲ್ವಾನ್ ತಿರುಮೋಳಿ. ಎಂಬ
ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ಮೊದಲನೇ ನಲವತ್ತು ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ವಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿರು
ವರು. ಉಳಿದ 4 ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನವರ ವಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವ ಇವರ
ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರ ವಚನ
ಸುಧೆಯನ್ನಿಂತು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಬಹುದು :-

ಸೌಮ್ಯಜಾಮಾತೃಯೋಗೀಂದ್ರ ವಚನಂ ಲಲಿತಂ ಹಿತಂ |

ಸಾರವನ್ಮಧುರಂ ಸ್ವಿಗ್ಧಂ ವಿಶದಂ ರಸವನ್ಮಧು ||

- (ಅ) ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯಂ, ತ್ರಿವಚನಭೂಷಣಂ, ತತ್ವತ್ರಯಂ
ಮತ್ತು ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿ ಎಂಬ ಸೂತ್ರಮಯ ರಹಸ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ
ವಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು.
- (ಇ) ಜ್ಞಾನಸಾರಂ, ಪ್ರಮೇಯ ಸಾರಂ, ಎಂಬ ತಮಿಳು ಪದ್ಯ ರೂಪ
ದಲ್ಲಿರುವ, ತ್ರಿ ವೈಷ್ಣವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ಹಿರಿಯರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ
ವಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.
- (ಈ) ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ರಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಸನ್ನ ಗಾಯತ್ರೀ ಎಂಬ
ರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿಗೆ ಉರೈ ಎಂಬ ಪ್ರತಿ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು
ತ್ರಿ ವರವರಮುನಿಗಳು ರಚಿಸಿ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧೇಯವಾದ ಈಕೃತಿಯನ್ನು
ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿತು ಪಠಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.
- (ಉ) ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯದೀಪ ಭಗವದ್ಗೀತೆಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿರುವ
ಬಹು ಲಲಿತವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಾಖ್ಯಾನ.
- (ಊ) ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರರು ರಚಿಸಿರುವ ನಿತ್ಯಂ ಎಂಬ ಭಗವದಾರಾಧನ
ಕ್ರಮವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿತು ದಿನವೂ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಅನು

ಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನಿವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೪) ಪ್ರಮಾಣತ್ತಿರಟ್ಟು, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಗೆ ನಂಬಿಳ್ಳೈ (ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ) ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದಂತೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪಾದರು, ವಡಕ್ಕು ತ್ತಿರುವೀಧಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈ, ಬರೆದ ಭಗವದ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಆಕರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಇವರ ಕೃತಿ ಈ ಆಚಾರ್ಯವರ್ಯರ ಸ್ಮೃತ್ತಿಮೇಧಾ, ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ.

(೫) ಅರುಂಪದಂ ಭಗವದ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಇತಿಹಾಸ-ವಿಶಿಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಪರಿಯನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿದವರಾರು ?

ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ

“ರೂಪಮೇವಾಸ್ಯಮುಹಿನೂನಂ ವ್ಯಾಚಕ್ಷೇ” ಎಂಬ ವೇಕ್ತಿಯಂತೆದೋ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮುಖವೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

“ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಶುಭಲಕ್ಷಣಃ” “ಸಮುನಿಃ ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನಃ” ಎಂಬ ಹಿರಿಯರ ವಾಣಿಯಂತೆ ಅತಿಮನೋಹರವಾದ ರೂಪವನ್ನೂ ಸದಾಚಾರವನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾದ ಶೀಲವನ್ನೂ ಸರ್ವಸಂಮೋಹಕವಾದ ಪ್ರವಚನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಭಗವದ್ವಾಚ್ಛಾನ ಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶ್ವಾಸ, ಆಚಾರ್ಯ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯ, ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದ ಮುಣವಾಳ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರಂತೆ, ಮೆಯನಾವನ್ ಮೆಯ್ಯಡಿಯಾಃ ಸತ್ಯವಾದಿ, ಸತ್ಯವಾಕ್, ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳವರು ಭಗವಂತನ, ಅನನ್ಯಭಕ್ತರು, ದ್ವಿಜಕುಲತಿಲಕರು, ರಾಮಾನುಜರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾವಣ್ಯವುಳ್ಳವರು. ಯತಿ ವರತತ್ವವಿದಗ್ರೀಸರರಾದ ಇವರು ವಿಶದ ವಾಕ್ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು. “ಪೊಯ್ಯಿಲಾದ ಮುಣವಾಳ ಮಹಾಮುನಿಗಳು” ಎಂದು ಅಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಇವರನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರಾಂಕುಶಪರಕಾಲಾದಿ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳ ಕೃತಿಗಳಂತೆ ಇವರ ಗ್ರಂಥ

ಗಳೂ “ಪೊಯ್ಯಿಲ್ ಪಾಡಲ್” ಹಾಗೆ ಪ್ರನಾಣಾರ್ಹವಾದ ಆಪ್ತಗ್ರಂಥಗಳು ಎಂದು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

ಧರ್ಮಭೀರುವಾದ ಇವರು ಯಾರಿಗೂ ಸಂಶಯ ಬರದಂತೆ ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರು, ಶುದ್ಧವಾದ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಇವರು ಅಸತ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತರ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಬಾರದು, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನಿಯಾಗಿ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಇವರು ಬೋಧಿಸಿದಾರೆ. ಶಿಷ್ಯರ ತಪ್ಪನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ತಿದ್ದಿ, ಅವರನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಇವರು ಆಚಾರ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿ ಬೆಳಗಿದರು. ಯಾತ್ರೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಶಿಷ್ಯರೂ ಭಕ್ತರೂ ಅರಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವರು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಜೀವನ ಸಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಠದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಶಿಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಾದೃಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಮಣವಾಳ ಮಾಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಕಿಂಕರರಾಗಿ ಮಂಗಲಾಶಾಸನಪರರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪಕವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಇವರು ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ, ಸ್ಥಿಳ್ಳೆಯವರು ಉಪದೇಶಿಸಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರು; ಗುರುಪದೇಶ ಪರಪರಾಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನೆಲ್ಲರೂ ಅರಿತು ಉಜ್ಜೀವಿಸಲಿ! ಎಂಬ ಉದಾರಾಶಯದಿಂದ ಇವರು ಉಪದೇಶರತ್ನಮಾಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ದಿನವೂ ಚಿಂತಿಸುವವರು ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜರ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬಾಳುವರು ಎಂದು ಫಲಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುನಿವರ್ಯರು ತಿಳಿಸಿ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ ಸರ್ವೋತ್ತರಕರು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾರೆ. ಯತಿರಾಜವಿಂಶತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾದ ಸೇವೆ ದಿನವೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿ! ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾರೆ. ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ಕೃತಿಗಳೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಅರ್ಥವೇ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆಳ್ವಾರು

ಗಳನ್ನೂ, ಆಚಾರ್ಯರುಗಳನ್ನೂ ಸದಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಾನುಸಂಧಾನಮಾಡುತ್ತಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ರಸಾನುಭವಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲದ ಸದುಪಯೋಗಮಾಡಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಇವರ ಉಪದೇಶದ ಸಾರಾಂಶ.

“ವಿಷವನ್ನು ತಿಂದರೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹಾನಿ, ಮಂತ್ರಾಪಧಿಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ವಿಷಯ ದರ್ಶನ ಸ್ವರ್ಣಾದಿಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರವಿಲ್ಲ”. ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ವಿಷಯವಾಸನೆ ಮತ್ತೆ ಬರವಂತೆ ಶ್ರೀಜೀಯರ್ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ಅಹಂಕಾರವೇ ಕ್ರೋಧಮೋಹಾದಿ ಸಕಲ ದೋಷಗಳಿಗೂ ಕಾರಣ. ಹಣದಿಂದ ಮೋಹವೂ ಅದರಿಂದ ನರಕವೂ ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಕೋರುವವರು ಅರ್ಥವೆಂಬ ಅನರ್ಥದಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಧರ್ಮನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಬಯಸಬಾರದು; ಹಣವನ್ನು ಆಶಿಸದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕೆಸರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕೈತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಲೇಸಲ್ಲವೇ ?

ನಾನು ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರ ದಾಸರ ದಾಸನೆಂದೆಣಿಸಿ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿನಿಯೋಗಾರ್ಹನಾಗಿರುವವನೇ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಹಾಗಿದ್ದರೇ ಸ್ವರೂಪಸಿದ್ಧಿ; ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಂತಾಗುವುದು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಸುಲಭ, ಸುಶೀಲ, ದಯಾಳು, ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ‘ಉಸಿರು, ಪ್ರಾಣ’ ವೆಂದು ಎಣಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು, ಭಕ್ತರನ್ನು, ಭಾಗವತರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವನು, ಅದುದರಿಂದ ಭಾಗವತಾಪಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರಿಗಿಂತಲೂ ಅವನ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತರು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯರಾದವರು.

“ಧರಣೀಭಾಗ್ಯಸಂಚಯ” ವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಮಹಾತ್ಮರ ಕಟಾಕ್ಷ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ದೇವರ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರನ್ನೂ

ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾ ಶಿಷ್ಯರು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥವಾದ ಭಗವಂತನ ದಾಸ್ಯವೆಂಬ ಮಹಾರಸ ವನ್ನರಿತವನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ಬಂದು ಸ್ವಗೃಹದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅನರಿಗೆ ಪರತಂತ್ರನಾಗಿರಬೇಕು.

ಆಲದಮರ ಅದರ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವಂತೆ, ಪ್ರಣವದಲ್ಲಿ ವೇದ ರಾಶಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಇರುವಂತೆ, ಭಾಗವತ ಶೇಷತ್ವವಿದ್ದರೆ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ತಿರುಮುನ್ತ್ರದ ಸಾರಾರ್ಥವಾದ ಈ ಚರಮಾರ್ಥ ವಿಶೇಷ ವನ್ನರಿತವರು ಭಗವದ್ವಿಷಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅನುಷ್ಠಾನವಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೂ ಉಪದೇಶವೂ ನಿರರ್ಥಕ, ನೇಶ್ಯ ಹೇಳುವ ಪಾತಿ ವ್ರತ್ಯದಂತೆ ವೃಥಾ.

ಭಗವತ್ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಕೂಡದು, ಅವರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗುರಿಸಿ ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವಂಥ ಭಾಗವತಪ್ರಾಣ್ಯ ಮುಣವಾಳ ಮಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿದ್ದಿತು.

ದಿವ್ಯದೇಶಯಾತ್ರೆ

ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ವೈಭವಾಭಿಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಸರರಾದ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅತರಂಗ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಿರುಪತಿ ನೊದಲಾದ ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಭಗವತ್ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಸಂದರ್ಶನ ಸಹವಾಸ ಸಲ್ಲಾಸಾದಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ ಮತ್ತೆ ದಿವ್ಯ ದೇಶಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ಕಾಂಚೀ, ಘಟಿಕಾಚಲ, ತಿರುಪತಿ, ತಿರುವಳ್ಳೂರ, ಮಧುರಾಂತಕ, ತಿರು ವಟ್ಟಿಂದ್ರ ಪುರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಚೋಳದೇಶದ ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನವನ್ನಾಡಿದರು.

“ತಿರುವಾಲಿ ತಿರುನಗರಿ”ಯಲ್ಲಿ ಬಿಜ ಮಾಡಿಸಿರುವ ಅತಿರಮ್ಯವಾದ ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರಕಂಡು

ಬಾಯಾರ ನುತಿಸಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶೌರಿರಾಜನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ “ಕಣ್ಣಪುರತ್ತಡಿಯೇ” ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಪರಕಾಲ ಕವೀಂದ್ರನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ತಿರುಕ್ಕುಡಂದೈ (ಕುಂಭ ಕೋಣ), ತಿರುಪ್ಪೇರ್ ನೊದಲಾದ ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂಗಳಾ ಶಾಸನಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಶಿಷ್ಯರು ತಮಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತ್ರ ರತ್ನ ಭರಣ ಭಕ್ತಚಾಮರ ತಾಲವೃತ್ತಾದಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನಮಾಡಿ, ಭಗ ವಂತನಿಂದ ಸತ್ಕೃತರಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಿಜಮಾಡಿಸಿದರು. ದಿನವೂ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನ-ಮಂಗಳಾಶಾಸನಪರರಾಗಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಾನುಸಂಧಾನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಪ್ರವಚನ ಪರಾಯಣರಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು.

ದಕ್ಷಿಣದೇಶಯಾತ್ರೆ

ಕೊಂಚಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳು ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಥನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಕೂಡಲ್ ಎಂಬ ಮಧುರೈಗೆ ಹೋಗಿ “ತಿರುಪ್ಪ ಲ್ಲಾಂಡು” (ಮಂಗಳಾ ಶಾಸನ ಪ್ರಬಂಧ), ಅವತರಿಸಿದ ಸ್ಥಲವೆಂದು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಳಹರ್ ಎಂಬ ಮಲ್ಲಾಣ್ಣ ತಣ್ಣೋಳ್ ರುಣಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದರು. ಆ ದೇಶದ ರಾಜ ಮಹಾಬಲಿವಾಣರಾಯನು ಜೀಯರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಪಂಚ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಸೇವಕನಾಗಿ ಬೆಳಗಿದನು. ಮುತ್ತರಶನ್ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಷಚಾರ್ಯ ರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಜೀಯರ್ ಅದಕ್ಕೆ ಅಳಹಿಯ ಮಣವಾಳ ನಲ್ಲೂರ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

ಮಧುರೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ತಿರುಪ್ಪುಲ್ಲಾಣಿ (ದರ್ಭಶಯನ), ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಗರಿ, ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಪುತ್ತೂರ್, ತಿರುಮಾಲಿರುಂ ಶೋಲೈ (ವನಗಿರಿ) ಗಳಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದರು. ವನಗಿರಿಯ ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಯತಿರಾಜಜೀಯರ್ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರೂ ಮಹಾಬಲಿ ವಾಣರಾಯನೂ ತೋಳಪ್ಪರ್

ಮೊದಲಾದವರೂ ಸುಂದರಬಾಹುವಿಗೆ ಸರ್ವವಿಧವಾದ ಸೇವೆಗಳನ್ನೂ ಆಚಾರ್ಯ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು.

ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಣವಾಳ ಮಾಮುನಿಗಳು ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಉತ್ಸವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಮಂಗ ಳಾಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಧನುರ್ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅರುಣೋದಯವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆಹೋಗಿ ಸುಪ್ರಭಾತವನ್ನು ಹಾಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು, ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಲಭಿಸಿದ ತತ್ವತ್ ಕಾಲೋಚಿತ ವಸ್ತು (ಶಾಕಮೂಲಫಲಾದಿ) ಗಳಿಂದ ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳ ನಿವೇದನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಳ್ವಾರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಡಿಬಿಡೆ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಸೇರಿಯತಿರುಮಲೈನಂಬಿ ವಂಶದ ಎಟ್ಟೂರ್ ಶಿಂಗರಾ ಚಾರ್ಯರು ವರವರಮುನಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಅವರ ಮೂಲಕ ಬಂದ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಕುರುಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್ ಗೋಪುರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮೊದಲಾಯಿತು; ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಶಿಖರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ವಾಚಾನುಗೋಚರವಾದ ವೈಭವವುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರೆಲ್ಲಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಾಗಿ, ಸದಾಚಾರ ಪರಾಯಣರಾಗಿ ತತ್ಪದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಈ ಎಂಟುಜನ "ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜ" ಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದಾರೆ :- ವಾನಮಾಮಲೈ ಜೀಯರ್ ತಿರುಪತಿ ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್ ಜೀಯರ್, ಪಟ್ಟರ್ ಪಿರಾ ಜೀಯರ್, ಕೋಯಿಲ್ ಕಂದಾಡೈಯಣ್ಣ, ಎರುಂಬಿಯಪ್ಪಾ, ಅಪ್ಪಿಳ್ಳೈ, ಅಪ್ಪಿಳ್ಳಾರ್, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಾಧಿಭಯಂಕರಂ ಅಣ್ಣಾ. ಅಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಜೀಯರ್ ಅಪ್ಪಣೆಯಾತೆ 'ಇಯಲ್ ಪಾ' ಐದು ತಿರುವಂದಾದಿಗಳಿಗೆ "ಉರೈ", ಪ್ರತಿ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದಾರೆ; ಇವರು ಯತಿರಾಜವಿಂಶತಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನಿಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಇತ್ಯಂಭೃತ್ಯಾನರ್ಥಿನ ಸ್ತೋಷಯಿತ್ವಾ
 ದೇಶೇ ತಸ್ಮಿ ದರ್ಶಯೇ ವೈಭವಂ ಸ್ವಂ |
 ಪ್ರತ್ಯಾವೃತ್ತಸ್ತನ್ನಿಮೋಪಾಯತತ್ತ್ವಂ
 ತತ್ರತ್ಯೇಷು ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ಜನೇಷು||

ಎನ್ನುವಂತೆ ಹೋದಕಡೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮನ್ತ್ರಾರ್ಥ ಶ್ರವಣ ತತ್ಪರರಾದ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಸರಸ ವಿಶದ ಮಧುರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ವೈಭವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ಲೂ ಅನ್ತಿಮೋಪಾಯ ವಾದ ಪ್ರಪತ್ತಿಯ ತತ್ವಾರ್ಥವನ್ನೂ ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮಾನ ನಿಷ್ಕೆಯನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ವರವರಮುನಿಗಳು ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಜಗತ್ತಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥಪಂಚಕ ನಿಷ್ಕರಾಗಿ ಚರಮೋಪಾಯ ನಿಷ್ಕರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಜೀಯರು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅನುಷ್ಠಾನ ವಿಶೇಷವನ್ನಿಂತು (ಆರ್ತಿಪ್ರಬಂಧದ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ) ತಿಳಿಸಿದಾರೆ:—

“ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೀರಂಗಸ್ವಾಮಿಯ ಸಿರಿಯರುಳಿಗೆ (ಪರಮಕೃಪೆಗೆ) ಪಾತ್ರನಾದೆನು. ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯಲಭಿಸಿತು; ಸದ್ಗುಣಭರಿತರಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಾನುಭವವೂ ಮಧುರಕವಿಗಳ ಆಚಾರ್ಯ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯ ನಿಷ್ಕೆಯೂ ಲಭಿಸಿತು; ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆರೈದು ಸದಾ ಅವುಗಳಿಂದ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಮಾಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವೊದಗಿತು! ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗದೆ ಇರುವಂತಾಯಿತು! ಗರ್ವ, ಅಸಹನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪರಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಕೂಡಿಬಾಳುವ ಹಿರಿಮೆಯೂ ಒದಗಿತು!” ಇಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರು “ಧರಣೀ ಭಾಗ್ಯಸಂಚಯ” ವೆನ್ನಬೇಕು ಇವರ ಸಮಾಶ್ರಯಣದಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲೂ ಪಶುಪಕ್ಷಿ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳೂ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವು. ಇಂತಹ ಮಹಾ ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಗಳು ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುಗಳೂ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿದ ಸ್ಥಾವರ ವಸ್ತುಗಳೂ

ಮುಕ್ತಿಹೊಂದುವಾಗ ಅವರ ಬಂಧುಜನರಿಗೂ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧ.

ಇವರ ಶ್ರೀಪಾದತೀರ್ಥವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು; ಕಟಾಕ್ಷಾನುಕಂಪಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಅವೃತದಂತೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಚನಗಳಿಂದಲೂ ಮಂತ್ರರತ್ನೋಪದೇಶದಿಂದಲೂ ಅದರ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದಲೂ, ಕೆಲವರು ಆತ್ಮಸಮರ್ಪಣಮಾಡಿಯೂ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿವೇದನಮಾಡಿಯೂ, ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮಣವಾಳಮಾಮುನಿಗಳ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಭಜಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ಅವರ ರೂಪ ಧ್ಯಾನದಿಂದಲೂ ಧನ್ಯರಾದರು. ಕೆಲವರು ಅವರ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನದಿಂದಲೂ ಕೆಲವರು ಅವರ ದಿವ್ಯಗುಣವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಅವರು ಇದ್ದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಯೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದರು.

ಅವರ ವೈಭವವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವರೂ ಮಣವಾಳ ಮಾಮುನಿಗಳು ಅನ್ಯಾದೃಶರು (ಅವರಂತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬೇರೆ ಕೆಲವರೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯಪ್ರಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ ಕಟಾಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೂ ಸಂಸಾರಬಂಧನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅವರ ವಿಶೇಷ ಕಟಾಕ್ಷ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದರು.

ಸಂಸಾರಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಧರಿಸಲು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಿಶೇಷನೇ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ನೆಲೆಸಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಈಕ್ಷಣ ಧ್ಯಾನ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಾಭಿಮಾನಾದಿ ವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಇದ್ದವರೂ ದೂರಇದ್ದವರೂ ಸಮಕಾಲೀನರೂ ಉತ್ತರಕಾಲೀನರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆಮಾಡಿ, ಭೂತಲವೇ ವೈಕುಂಠವೆನ್ನುವಂತೆ (ಸಂಸಾರ ಪರಮಪದಗಳಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದಂತೆ)

ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಅವತಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯಾಂಶ ವಾವುದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಪರಮಪದನಾಥನಿಗೆ ಸರ್ವವಿಧವಾದ ಕೈಂ ಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಮಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ಪರಮಪದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ದೇಹ ದೌರ್ಬಲ್ಯವುಂಟಾಗಿ, ಮೈ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಲು ಆಗದಿದ್ದರೂ ಭಗವತ್ಸಂದರ್ಶನಾಸೇಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಸತ್ಸಂಬಂಧವೇ ಹಿತವೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೇ ಮಠದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನಿತ್ತನು. ಕೊಂಚಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಜೀಯರ್ ದೇಹ ಬಹು ಶಿಥಿಲವಾಯಿತು; ಆಗ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಬೇಗ ಬರುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಮುಖವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಬಂದ ಶಿಷ್ಯರ ಸಮಾಗಮದಿಂದ ಮಾಮುನಿಗಳವರ ದೇಹದ ಗ್ಲಾನಿ ಕೊಂಚತೀರಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಾನಮಾಮಲೈ ಜೀಯರ್ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ದೇಹ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಣ್ಯವೂ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜಿಹಾಸೆಯೂ ಭಗವದನುಭವವಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮಧಾರಣಾಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಮಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಪ್ರಾಪ್ತಶೇಷಿಯಾದ ಯತಿರಾಜ ರಾಮಾನುಜರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿತು. ರಾಮಾನುಜರ ಸಿರಿಯಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ವರವರಮುನಿಗಳು ಈ ಸಂಸಾರಬಂಧವನ್ನು ಕಳೆದು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಅರವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳುಸೇರಿ "ಆರ್ತಿಪ್ರಬಂಧ"ವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳ ಚರಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ ನಾಡ್ ತೋಳಪ್ಪರ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಶ್ರೀರುಗಳಿಗೆ ದೇವರಸೇವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು; ಅವರನ್ನು ಪಟ್ಟರಾಸಿರಾ ಜೀಯರ್ ಕಂಡು ವಿಚಾರಿಸಿ "ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಾದಿಗಳೇ ಮೈವೆತ್ತಂತಿರುವ" ಯತಿರಾಜರ ಪುನರವತಾರವಾದ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಬಂದು ಮಣವಾಳ ಮಾಮುನಿಗಳ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆರಗಿದರು; ಜೀಯರ್ ಅವರನ್ನು ಅಮಲ ಕಟಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ರಾಮಾನುಜರ ಧ್ಯಾನ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದ ಮಾಮುನಿಗಳು ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ

ವಿಶೇಷಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಇಂತೆಂದರು: ಪರಮಾಚಾರ್ಯರಾದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಚರಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯವಾದ ಶ್ರೀಯದುಶೈಲನಿತ್ಯವಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಸತ್ಪುರುಷರು, ಮಹಾತ್ಮರಾಗುವರು ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಂತೆ “ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವವರು ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ” ! ಎಂದರು. ಆಗ ಶೋಳಪ್ಪರ್ ಆ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಜೀಯರ್ ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಇಂತು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು: ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ನಮಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಯತಿರಾಜಕುಮಾರರಿಗೆ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಾ ಮಂಗಳಾಶಾಸನಪರರಾಗಿ ಯದುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾಇರಿ.

ರಾಮಾನುಜರ ವಿಶೇಷಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದ ತಿರುಮಲೈನಲ್ಲೂ ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯಪುರುಷರ ವಂಶದವರೂ ಪರಮತಗಳನ್ನು ಬಂಡಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವಮತಸ್ಥಾಪನ ಧುರೀಣರೂಆದ ಅಣ್ಣರಾಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂಬವರೂ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ನಾನಾದೇಶಗಳಿಂದ ಜೀಯರನ್ನು ಅಂತಿಮದಶೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಕಂಡು ವಿಚಾರಿಸಿ ಜೀಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಪಟ್ಟರ್ ಪಿರ್ವಾ ಜೀಯರ್ ಮೂಲಕ ಅಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಜೀಯರ್ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಬಲಗೈಯಂತಿದ್ದ ಪಟ್ಟರ್ ಪಿರ್ವಾ ಜೀಯರ್ ಪಂಚ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಜೀಯರ್ ಅಪ್ಪಿಳ್ಳಾ ಮತ್ತು ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರ್ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ತಮ್ಮಂತಿರುವ ಎರಡು ಅರ್ಚಾ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಅನುಮತಿಯಿತ್ತರು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಿತಾಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಪರಮಪದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಾಲ್ಕುದಿನಗಳು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರ್ ಮೊದಲಾದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆದರದಿಂದ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀ ಜೀಯರ್ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ್ ಹಾಡಿ

ರುವಂತೆ “ವಳರ್ತ್ತತದನಾಲ್ ಪರ್ಯಪ್ಪೇ” ಎಂದುಹೇಳುತ್ತಾ ಆಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿದರು, ಆಮೇಲೆ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಅದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರತ್ನವಾದ ಈಡು ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರದ ರಸಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಪರವಶರಾದರು. ರುಧಿರೋದ್ಗಾರಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಕುಂಭಮಾಸ ಕೃಷ್ಣದ್ವಾದಶೀ ಶನಿವಾರ ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರದದಿವಸ “ಮರುಳೊಳಿ. ನಿಮಡನೆಂಜೇ” ಎಂಬ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ೯೬ನೇ ಗೀತೆಯದಶೆ ಜೀಯರಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳು ನಿತ್ಯಾನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನ ಮಂದಿರದ ಅಂತರಂಗ ಸೇವಾಪರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆಯಿಸಿ ತಮ್ಮ “ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ” ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಆ ವ ರ ಗೆ ಇಂತೆಂದರು:—

ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರವರ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಯಾವ ಲೋಪ (ಕೊರತೆವೂ) ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತಾ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರನ್ನು ಆದರಿಸುತ್ತಾ ಬನ್ನಿರಿ”. ಆಮೇಲೆ ಜೀಯರ್ ತಮ್ಮ ತಿರುವಾರಾಧನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೋಶಗಳನ್ನು ಮಠ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು; ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಸಮಾರಾಧನೆಮಾಡಿ ಅವರ ಶ್ರೀ ಪಾದತೀರ್ಥವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು; ತಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿದರು.

ಹೆಣ್ಣುತುಂಬಿದ ಮರವನ್ನು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಂಡು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಶಿಷ್ಯಮಂಡಲಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಜೀಯರ್ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾದೊಡನೆ ಸಾಯಂಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನುಮಾಡಿ “ಪಿಳ್ಳೈ ತಿರುವಡಿಹಳೇ ಶರಣಂ” ವಾಳಿ. ಯುಲಹಾಶಿರಿಯನ್” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು. ಆಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮವಲ್ಲಿ, ಭೃಗುವಲ್ಲಿ, ಶೂಳ್.ವಿಶುಂಬಣಿಮುಹಿಲ್, ಅರ್ಚಿರಾದಿ, ನೂತ್ತಂದಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. “ಅಂಗಯಲ್ ಪಾಯ್ ವಯಲ್ ತೆನ್ನರಂಗ್” ಎಂಬ ಪಾಶುರವನ್ನು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೀಯರ್ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಾ “ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ್

ತಿರುವಡಿಹಳ್ಳಿ ಶರಣಂ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಮಾನುಜರ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಆಮೇಲೆ ವೈನತೀಯನ ಮೇಲೇರಿ ಬಂದು ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಜೀಯರಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನವಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿದನು.

“ಉನ್‌ಶರಣಂ ತನ್ವೇ ಶನ್ಮಂಕಳೈಯಾಯ್” ಎಂದು ಇವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಮೇಲೆ ಸುಷುಮ್ಮಾ ನಾಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಮೂಲಕ ಸಿರಿನಾಡಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೂ ಆಚಾರ್ಯರ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಬೇಸರವಾಯಿತೇನೋ? ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ “ಅಯ್ಯೋ! ಕಣ್ಣು ಪಿರ್ವಾ ಅರೈಯೋ!” ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಗೋಳಾಡಿದರು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಜೀಯರ್ ಅಂತರಂಗಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರ್ ಅವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ತಿರುಮಂಜನವನ್ನು ತಂದು ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳ ವಿಮಲಚರಮವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ದ್ವಾದಶೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ತಮಗೆ ಆಪದ್ಧನವಾದ ಶ್ರೀಪಾದ ತೀರ್ಥ ತಿರುವಡಿ ನಿಶ್ಚೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಬಿಜಮಾಡಿಸಿ ಆ ಚರಮ ವಿಗ್ರಹಾನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಸಕಲ ಮ್ಯಾದಿಗಳೊಡನೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ತಂದ ಶೇಷವಸ್ತ್ರ ತಿರುಮಾಲೈ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಜೀಯರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರುಗಳೂ ಶಿಷ್ಯ ಮಂಡಲಿಯೂ ಶ್ರೀರಂಗದ ನಿವಾಸಿಗಳೂ “ಶೈಯ್ಯತಾಮುರೈತ್ತಾಳಿಣೈವಾಳಿ. ಯೇ” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಆಳವಂದಾರ್ ಎಂಬಿರುಮೂನಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಯತಿವರೈರಿಗೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಶ್ರೀಚೂರ್ಣಪರಿಪಾಲನ, ಇಯಲ್ ಗೋಷ್ಠಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವೈಭವದೊಡನೆ ಯತಿ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವಭೃತಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರು. ಮಣವಾಳಮಾಮುನಿಗಳ ವೈಭವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪೆರಿಯತಿರುವಧೈಯನಂ ಎಂಬ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಜೀಯರ್ ತಮಗೆ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾಬಂದರು. ಈ ಆಚಾರ್ಯರ ಚರಮಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಅಂತರಂಗಶಿಷ್ಯರು ದೇಶಾಂತರಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಕುಂಭಂ ಭಾಸ್ವತಿ ಯಾತಿ ತತ್ಸುತದಿನೇ ಪಕ್ಷೇ ವಳರಾಕ್ಷೇತರೇ
 ದ್ವಾದಶ್ಯಾಂ ಶ್ರವಣಾರ್ಕ್ಷಭಾಜಿ ರುಧಿರೋದ್ಗಾರ್ಯಾಖ್ಯ ಸಂವತ್ಸರೇ |
 ಧೀಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಗುಣಾರ್ಣವೋ ಯತಿವರಾಧೀನಾ ಬಿಲಾತ್ಮಸ್ಥಿತಿಃ
 ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ ಮಕುಂಠ ವೈಭವ ಮಗಾತ್ ಕಾನೋಪಯಂತಾಮುನಿಃ||

ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಈ “ತೀರ್ಥ ಉತ್ಸವ” ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಥನಿಗೆ ನಿವೇದನವಾದ ತಳಿಗೆಯೆಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಡನೆ ಜೀಯರ್ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಮುಣವಾಳ ಮಾಮುನಿ ಗಳವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀರಂಗದ ಜನರು ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಜೀಯರ್ ನಾಯನಾರನ್ನು ಜೀಯರ್ ಮಠಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದರು. ನಾಯನಾರಿಗೆ ಕಂದಾಡೈಯಣ್ಣನ್ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ಈಡನ್ನೂ ಪ್ರವಾದಿ ಭಯಕರಂ ಅಣ್ಣಾ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯವನ್ನೂ ಆಚಾರ್ಯ ನಿಯಮನದಂತೆ ಉಪ ದೇಶಿಸಿದರು. ಜೀಯರ್ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ನಾಯನಾರನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗಶ್ರೀ ಸಂವರ್ಧಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡುಬಂದರು. ಅಷ್ಟ ದಿಗ್ಗಜ ಗಳು ಜೀಯರ್ ನಿಯಮನದಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆಚಾರ್ಯ ಪರತಂತ್ರರಾದ ಪಟ್ಟರ್ ಪಿರಾನ್ ಜೀಯರ್ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ತಿರುವರಂಗದಾಸರ್ ಎಂಬ ಮೇಲ್ವಾಡ್ ತೋಳ. ಸ್ವರ್ ಮತ್ತ ಅವರ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅಳ. ಹಿಯಮುಣವಾಳ ದಾಸ ನಾಯನಾರ್ ಎಂಬವರೂ ಜೀಯರ್ ನಿಯಮನದಂತೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಅನುಮತಿಯೊಡನೆ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ (ಮೇಲುಕೋಟೆ, ಶ್ರೀ ಯದು ಶೈಲ ದಿವ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ‘ತಾಮುಹೆಂದತಿರುಮೇನಿಯಾಗಿ ವಿಭ ವಾರ್ಚಾ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರೀಶನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯಪರಾಯಣ ರಾಗಿ ಬಿಜಮಾಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಯತಿರಾಜ ಸಂಪತ್ತುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೂ ಶ್ರೀ ತಿರುನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಗೂ ನಂದನವನ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆನೇಕರನ್ನು ಜೀಯರ ಅಭಿಮಾನಾನ್ತರ್ಭೂತರಾಗುವಂತೆಮಾಡಿ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮ

ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ “ಶ್ರೀಶೈಲೇಶದಯಾಪಾತ್ರರ” ವೈಭವವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಾ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು; ಅವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಆ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು.

“ಎರುಂಬಿಯಪ್ಪಾ”ವಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯವಿಯೋಗದಿಂದ ಬಹು ದುಃಖವಾಯಿತು. “ಆಚಾರ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ;” ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡದ ದೇಹವನ್ನು ಅದರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಅವರು ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿಗಳ ಗುಣಾನುಭವ ಪರರಾಗಿ, ಅವರನ್ನಗಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ರಾಮನನ್ನಗಲಿ ಸೀತೆ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಎಂದು ಎಣಿಸಿ, ಬಹಳ ಆರ್ತಿಯಿಂದ ಇದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀವರವರಮುನಿವರ್ಯರ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ “ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮಾನನಿಷ್ಠರಾಗಿ” “ಯತೀಂದ್ರಪ್ರವಣ”ರಾದ “ಜೀಯರ್” ಸಿರಿಯಡಿಗಳೇ ನಮಗೆ ಶರಣವೆಂದು” ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ “ವರವರಮುನಿಭೃತ್ಯ”ರಾಗಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನರಿತು, ಆಸ್ತಿಕಾಗ್ರೇಸರರಾಗಿ, “ಅನ್ತಿಮೋಪಾಯನಿಷ್ಠರಾಗಿ” ಸಂಸಾರವನ್ನೇ ವೈಕುಂಠವಾಗಮಾಡಿ “ಆಚಾರ್ಯಮುಖೋಲ್ಲಾಸರೂಪ” “ಕೈಂಕರ್ಯಪರಾಯಣರಾಗಿ” ಬಾಳಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತಿ ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿ ಚರಿತಸಾರಾಮೃತಂ.

ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಮುಕ್ತಾವಳಿ

1. “ರಹಸ್ಯತ್ರಯ”ದ ಶಬ್ದ ಸುಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಪದೇಶದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದನ್ನರಿತೇ ಎಲ್ಲರೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ರಹಸ್ಯತ್ರಯದ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯೋಪದೇಶ ಪರಂಪರಾ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿಯೂ ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ “ಪಿಳ್ಳೈಲೋಕಾಚಾರ್ಯರು” ತಮ್ಮ ಪರಮಕೃಪೆಯಿಂದ “ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿ” ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ ಉಪಕರಿಸಿರುವರು.

2. “ತಿರುಮುನ್ತ್ರಂ” “ಎಂಬ ಮೂಲಮುನ್ತ್ರಂ” “ಪ್ರಾಪ್ಯಪರ” ವಾಗಿದೆ. “ಚರಮಶ್ಲೋಕ ಪ್ರಾಪಕ” ಪರವಾಗಿದೆ. ದ್ವಯಂ (ಎಂಬ ಶರಣಾಗತಿ ಮುನ್ತ್ರ) ಎರಡರ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

೩. ಪಂಚಮವೇದ ಸಾರಭೂತ “ಗೀತೋಪನಿಷತ್” “ತಾತ್ಪರ್ಯ” ವಾಗಿಯೂ “ಚರಮರಹಸ್ಯ” ವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಚರಮಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ “ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ್” (ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು) ಹದಿನೆಂಟು ಸಲ “ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಯೂರ್ ನಂಬಿ” ಶ್ರೀ (ಗೋಸ್ತಿ ಪೂರ್ಣ) ಗಳ ಬಳಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಸಂಸಾರಿಗಳ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಇರುವಂತೆ ಕೃಪೆ ಉತ್ಕಟವಾಗಿದ್ದ ಅವರು “ಕೃಪಾ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸನ್ನಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ” ಬೆಳಗಿದರು. ಈ ಮುನ್ತ್ರದ ಅರ್ಥಗೌರವವನ್ನೂ ನೋಡದೆ, ಸಂಸಾರಿಗಳ ಅನರ್ಥವನ್ನೇ ನೋಡಿ (ಮರುಗಿ) ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು [ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದರು]. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನೆಲ್ಲರೂ ಅರಿತು ಉಜ್ಜ್ವಲ ಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪರಮ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರು ಹಲವು ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹ ವಿಸ್ತಾರರೂಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವರು.

ಆಕರ : “ತಿರುಮುನ್ತ್ರಾರ್ಥಂ”

೪. ನಿರಹಂಕಾರರಾಗಿ ಪರಸಮೃದ್ಧಿಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದ ಖ್ಯಾತಿಲಾಭಾದಿ ನಿರಪೇಕ್ಷರಾದ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವರು ನಾನಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು? ಒಬ್ಬರು ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನೇ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದರೆ ಸಾಲದೋ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಿದು :- ಆಳ್ವಾರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಏಕಕಂಠರಾಗಿ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಆಪ್ತತೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು; ಅದರಂತೆ ಹಲವರು ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು “ಏಕಕಂಠವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಅರ್ಥವಿದು” ಎಂದು ಮುಂದಮತಿಗಳೂ ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅನೇಕರು ಗ್ರಂಥನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿರುವರು. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಉಂಟು :- ಒಂದರಲ್ಲಿ ಅವಿಶದವಾದ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳು ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಸೂಕ್ತಿವಿಶೇಷಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಕೋಚ ವಿಸ್ತಾರಗಳು. ಇದು ಏಕಕರ್ತೃಕ ಪ್ರಬಂಧ ವಿಶೇಷಗಳಿಗೂ ಸಮಾನ [ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ.]

೫. ಈಶ್ವರನೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿರುವನು; ಅದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ, ಹೇತ್ವಂತರಗಳಿಂದಲ್ಲ. ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಹ್ಲವನಾದುದರಿಂದ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ "ಲೀಲೆಯೇ ಪ್ರಯೋಜನ." "ಆಕರ: ತತ್ತ್ವತ್ರಯವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ"

೬. "ಅಖಿಲಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕತ್ವ ಕಲ್ಯಾಣೈಕತಾನತ್ವ" ಗಳಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಅಖಿಲ ಪ್ರಮೇಯವಿಲಕ್ಷಣನಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ "ಅಪೌರುಷೇಯತ್ವ", ನಿತ್ಯತ್ವಗಳಿಂದ ವೇದ ಅಖಿಲ ಪ್ರಮಾಣವಿಲಕ್ಷಣನಾಗಿರುವ ಪರಿ! ವೇದದ ಅಪೌರುಷೇಯತ್ವಾದಿ [ವೈಭವ] "ವಾಚಾವಿರೂಪಯಾನಿತ್ಯಯಾ" ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿ [ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತಾ, ೨-೬-೬೨.]ಯಿಂದಲೂ.

ಅನಾದಿನಿಧನಾಹ್ಯೇಷಾವಾಗುತ್ಸೃಷ್ಟೌ ಸ್ವಯಂಭುವಾ |
ಆದೌ ವೇದಮಯೀ ದಿವ್ಯಾ ಯತಸ್ಸರ್ವಾಃ ಪ್ರಸೂತಯಃ ||

ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ವೇದನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಅದರ ಅಪೌರುಷೇಯತ್ವ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆದುದರಿಂದಲೇ "ಭ್ರಮ, ವಿಪ್ರಲಂಭ, ಪ್ರಮಾಪಾರ್ಶ್ವ" ರೂಪದೋಷಚತುಷ್ಟಯಸಂಭಾವನಾಗಂಧರಹಿತವಾಗಿರುವುದು. ಪೌರುಷೇಯತ್ವವೇ ಅವುಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದಲೇ

ಸತ್ಯಂಸತ್ಯಂ ಪುನಸ್ಸತ್ಯಂ ಉದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ |
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ ನ ದೈವಂ ಕೇಶವಾತ್ಪರಂ ||

ಎಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕರೂ ಪೌರಾಣಿಕರೂ ಏಕಕಂಠವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಈ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು "ಶುಡರ್‌ಮಿಹು ತುರುತಿ" ಎಂದು ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಹಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವರಲ್ಲವೇ !

ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಅಭಿಯುಕ್ತಾಗ್ರೇಸರರಾದ ಶ್ರೀಪರಾಶರಭಟ್ಟರೂ
 “ಅದೌನೇದಾಃ ಪ್ರಮಾಣಂ” ಎಂದು (ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಸ್ತವ-೨-೧೯) ಹಾಡಿ
 ರುವರು. ಆಕರ : ಶ್ರೀವಚನಭೂಷಣವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ.

೭. ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ “ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ.” ದ್ರಾವಿಡವೇದಸಾಗರವಾಗಿ
 ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗಿ ಅನೇಕಾರ್ಥಪ್ರತಿಪಾದಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಪಾತ್ರ್ಯ
 ಯಾರ್ಥವನ್ನರಿಯುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಷ್ಟವೆಂದರಿತು, ಇದರ ಅರ್ಥ: ಶೇಷ
 ಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅಲ್ಪಾರ್ಥ ಮನೋಗತವನ್ನೂ ಈ “ಅಚಾ
 ಯುರೂಚಿಸರಿಗೃಹೀತವಾದ ಅರ್ಥವೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಕ್ಷಕ” ಎಂಬುದನ್ನೂ
 ಇವರು [ಅಳಹಿಯಮಣವಾಳವೈರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್] ತಮ್ಮ ಪರಮ
 ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾ, ಅಚಾರ್ಯಪರಂಪರಾಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಈ
 ಅರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾಗುವಂತೆ ಅನತಿಸಂಗ್ರಹ, ಅನತಿಸ್ತಾರ
 ವಾಗಿ ಈ “ಅಚಾರ್ಯಹೃದಯ” ಪ್ರಬಂಧದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.
 “ಅದ್ಯಸ್ಯನಃ ಕುಲಪತೇಃ” ಎನ್ನುವಂತೆ ವೈದಿಕಸನ್ತಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮಾಚಾರ್ಯ
 ರಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಕರುಣಿಸಿ ರಚಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅವರ
 ಮನೋಗತ (ಅಭಿಪ್ರಾಯ)ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ
 “ಅಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ”ವೆಂದು ನಿರೂಪಕವಾಯಿತು.

೮. “ಭಾಷ್ಯಕಾರರ್ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸೂತ್ರವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಒರುಂಗೆ
 ವಿಡುವರ್” [೧-೬೫] ಎಂಬುದು ಸೂತ್ರ. [ಇದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಅನು
 ವಾದ:] ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ
 ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದವರಾರು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೀಯುತ್ತಾರೆ :
 ಭಾಷ್ಯಕಾರರಿತ್ಯಾದಿ: “ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರ” ರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಭಗವ
 ದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು” ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ “ಶಾರೀರಕ
 ಮೀಮಾಂಸಾಭಾಷ್ಯ” ಎಂಬ “ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯವನ್ನು” ಬರೆಯುವಾಗ ಸೂತ್ರ
 ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿರುವ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ
 ಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಶಂಕೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಕರ: ಅಚಾರ್ಯಹೃದಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ

೯. “ಭಗವದ್ವಿಷಯಂ”-ಜೀಯರ್ ಅರುಂಬವಂ: “ಈಡು ಮುಪ್ಪತ್ತಾ ರಾಯಿರ ಪೈರುಕ್ಕರ್” ಎಂಬ ಅಸಾಧಾರಣ ವೈಭವವುಳ್ಳ ಮಾಮುನಿಗಳವರ “ಈಡು” ವಿವರಣೆಗೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವಿದು : ೧-೧-೨ ಎದಿರ್ನಿಹಳ್ಳ. ಕಳು.ವಿನುಂ. ಈಡುಮೂಲಂ ಕಾಲತ್ರಯತ್ತಿಲುಂ, ಇ ನ ನು ಂ ಡು ಒಪ್ಪು, ಅದಿಲ್ಲಾ ದಾ. “ಅರುಂಪದಂ” “ಕಾಲೇತಿ” ಕಾಲತ್ರಯತ್ತಿಲುಂ, ಅದಿಲ್ಲಾ ದಾ ಎನ್ನೆನ್ನಯಂ. “ಇನನುಣರ್ ಮುಳು.ನಲಂ, ಇನನಿಲ್” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ “ಈದೃಶಾಯಸ್ವಾಹಾ, ಕೇದೃಶಾಯಸ್ವಾಹಾ, ತಾದೃಶಾಯ ಸ್ವಾಹಾ, ವಿಸದೃಶಾಯಸ್ವಾಹಾ, ಸುಸದೃಶಾಯ ಸ್ವಾಹಾ” ಎಂಬ [ಯಜುರ್ವೇದ] ೭-೧-೪೯ ಶ್ರುತಿಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಈ ಶ್ರುತಿಗೆ ಅರ್ಥವಿದು: ಈ ದೃಶಾಯಸ್ವಾಹಾ-“ಯಥಾಸ್ತೈಂಧವಘನಃ”ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ರೀತಿ ಇರುವವನು ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾದವನು. “ಕೇದೃಶಾಯಸ್ವಾಹಾ-ಅವನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಉಪಮಾನವಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ “ಕೇದೃಶಃ” ಅವನು ಎಂತಹವನು ? ಎನ್ನಬಹುದು, ಅಷ್ಟೇ. ಇದರಿಂದ ಒಂದರಂತೆಯೂ ಅವನಿಲ್ಲವೆಂದಂತಾಯಿತು ! “ತಾದೃಶಾಯಸ್ವಾಹಾ ” “ಆಕಾಶವತ್ಸರ್ವಗತಶ್ಚನಿತ್ಯಃ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಒಂದು ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ “ಹೀಗೆ ಇರುವವನು”: ತಾದೃಶಃ, ಇಂತಹವನು, ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾದವನು. “ವಿಸದೃಶಾಯ ಸ್ವಾಹಾ” ಉಪಮಾನವಿಲ್ಲದವನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಸುಸದೃಶಾಯ ಸ್ವಾಹಾ, ವೈಧರ್ಮ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತ ರಹಿತನು ಎಂದರೆ ಸೌಸಾದೃಶ್ಯವುಳ್ಳವನು, ವೈಧರ್ಮ್ಯವಿಲ್ಲದವನು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಹೀಗೆ, ಈದೃಶಾಯ, ತಾದೃಶಾಯ ಎಂದು ಒಂದೊಂದು ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಮಾನವುಳ್ಳವನೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ, ಕೇದೃಶಾಯ” ಎಂದು ಉಪಮಾನ ರಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಹೋಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದಾಕಾರದಿಂದಲಾದರೂ ಉಪಮಾನವಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ಎಂದರೆ, ಅದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಎಂದು “ವಿಸದೃಶಾಯ” ಎಂಬ ಪದ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. “ವಿಸದೃಶಾಯ” ಎಂದ ಮೇಲೆ, “ಸುಸದೃಶಾಯ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ವ್ಯಾಹತವಾಗದೆ ಇರಲು ಇದಕ್ಕೆ “ವೈಧರ್ಮ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತ” ಭಾವದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆನ್ನುವರು.

೧೦. ಆಳ್ವಾರುಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ ! ಅವರು ಪರಮಕೃಪೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ ? ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಗುರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ ! ಏಳು ಲೋಕಗಳೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಋಜುವಾದ ನೇದರಾಶಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿ [ಕೂಡಿ] ಬಾಳಲಿ !

—ಉಪದೇಶರತ್ನಮಾಲೈ-೨.

೧೧. ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ದರ್ಶನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಶೀಯದಿಂದ “ಯತಿರಾಜ-ರಾಮಾನುಜರು” ಆ ಕಟ್ಟುಪಾಡನ್ನು ಮೀರಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಸೆಯಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ದರ್ಶನಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರಿ, ಆಯರೇ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚೇತನೋಜ್ಜೀವನತತ್ಪರರಾದರು. ನನ್ನೊಡೆಯರಾದ ಅವರು, “ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ್”, ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ “ಪರಮವೈದಿಕ ದರ್ಶನ”ವಾದ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ” ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಬಿಳಿಸಿದರು. ಅಂದವಾದ ಈ ಭೂಲೋಕದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನರಿಯಲಿ ಎಂದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೇ ಈ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ “ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ್ ದರ್ಶನಂ” [ರಾಮಾನುಜದರ್ಶನ]ವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

—ಉಪದೇಶರತ್ನಮಾಲೈ ೨೨-೨೮

೧೨. ಚೇತನರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅಜ್ಞಾನವೂ ಬರದಂತೆ, ಅವರು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ, ಖ್ಯಾತಿ ಲಾಭ ಪೂಜಾದಿನಿರಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ ಇಂಪಾದ ನುಡಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಅಂದವಾದ ಸಂಸಾರದ ಸೆರೆ ನೀಗುವುದು, ಮುಕ್ತಿ ಲಭಿಸುವುದು.

—ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ನೂತ್ತಂದಾದಿ.

೧೩. ಅಧಿಕಾರ [ಯೋಗ್ಯತೆ, ಜ್ಞಾನಕರ್ಮ ಭಕ್ತಿಗಳು] ಇದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜರು ಕೃಪೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ? ಯತಿರಾಜರೇ ! ತಾವು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದವರಿಗಲ್ಲವೇ ದಯೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾದುದು ? ತಾವೂ ಅಧಿಕಾರಿ

ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕರುಣಿಸಿದರೆ ನಾವಿನ್ನು ಮಾಡುವುದೇನು ? [ನಮಗೆ ಗತಿ ಏನು ? ಎಂದು ಭಾವ.] -ಆರ್ತಿಪ್ರಬಂಧಂ-೧೪.

೧೪. ನಂದದ ನರಕ (ಸಂಸಾರ)ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದೆ ಇರಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವವರೇ, ಕೇಳಿರಿ:- ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ರಾಮಾನುಜರ ಪಾದವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರಿ. ಸದಾ ಅವರ ಅಂದಾದಿಯನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿರಿ; ಮನಃ ಕ್ಲೇಶ ತೀರುವಂತೆ ಅವರ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಇರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿ ಸುವುದು. -ಆರ್ತಿಪ್ರಬಂಧಂ-೪೯

ಶ್ರೀ ವರವರಮುನಿ ಷಟ್ಕಂ

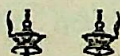
1. ದ್ರಾಕ್ಷಾಮಧಿಕ್ವಿಪತಿ ನಿನ್ನ ತಿಮಾಕರನ್ನ
ಧಾರಾಂ ಸುಧಾರಸರುರೀಮಧರೀಕರೋತಿ |
ಯತ್ಸಂಪ್ರಣೀತಮತುಲಂ ಯತಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ-
ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸ ಮೇ ವರವರಮುನಿರ್ವಿತನೋತು ಭದ್ರಂ ||
2. ವಿಷ್ಣೋರ್ಯದ್ಧರ್ಶನಾರ್ಚಾಸರಣಿಮನುಸರನ್ನರ್ಚನಂ
ಸತ್ಪ ಭಾಜಾಂ | ಸಂಘಸ್ಸರ್ವೋಽಪಿ ಕುರ್ವ ಜಯತಿ
ಗುಣನಿಧಿಃ ತತ್ಕಟಾಕ್ಷೈಕಪಾತ್ರಂ | ತಸ್ಮಾತ್ ಕಾನೋಪಯನ್ತುಃ
ಪ್ರಣತಜನನಿಧೇಃ ಶ್ರೀಮತೋ ದೇಶಿಕೇ ನ್ವಾ ತ್ | ನಾಹಂ ಜಾನೇ
ನ ಜಾನೇ ಪರಮಿಹ ಶರಣಂ ದೈವತಂ ನೈವ ಜಾನೇ ||
3. ಯದೀಯಯೋಪದೇಶರತ್ನಮಾಲಯಾ ಪರಿಷ್ಕೃತಾ
ಯದಂಘ್ರಿ ಪದ್ಮಶೇಖರಾ ಜಯಂತಿ ದೇಶಿಕೋತ್ತಮಾಃ |
ತಮಾಶ್ರಿತಸ್ಯ ಸುಂದರೋಪಯನ್ತ್ರಯೋಗಿಶೇಖರಂ
ಭವಾರ್ಣವೋಽಪಿ ಗೋಷ್ಪದತ್ವಮೇತಿ ತತ್ಪ್ರಭಾವತಃ ||

-ವಾದಿಭೀಕರಾರ್ಯಃ

4. ಗುಣಮಣಿನಿಧಯೇ ನಮೋನಮಸ್ತೇ
 ಗುರುಕುಲಧುರ್ಯ ನಮೋನಮಸ್ತೇ |
 ವರವರಮುನಯೇ ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ
 ಯತಿವರ ತತ್ಪವಿದೇ ನಮೋನಮಸ್ತೇ ||
5. ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪುನರಿತಿ ಪುರಾ ಸಾರವಿದ್ವಿರ್ಯದುಕ್ತಂ
 ಬ್ರೂಮಃ ಶ್ರೋತ್ರೈಃ ಶೃಣುತ ಸುಧಿಯೋ ಮತ್ಸರಂ ವರ್ಜಯಿತ್ವಾ ||
 ತತ್ತ್ವಂ ವಿಷ್ಣುಃ ಪರಮನುಪಮಂ ತತ್ಪದಂಪ್ರಾಪ್ಯಮೇವಂ
 ತತ್ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೌ ವರವರಮುನಿಃ ದೇಶಿಕೋ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ||
6. ಯದವತರಣಮೂಲಂ ಮುಕ್ತಿಮೂಲಂ ಪ್ರಜಾಢಾಂ
 ಶರರಿಪು ಮುನಿದೃಷ್ಟಾನ್ನೂಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮೂಲಂ |
 ಕಲಿಕಲುಷ ಸಮೂಲೋನ್ಮೂಲನೇ ಮೂಲಮೇತತ್
 ಸ ಭವತು ವರಯೋಗೀನ ಸ್ವಮಸ್ತಾರ್ಥಮೂಲಂ || ದೇವರಾಜಗುರುಃ

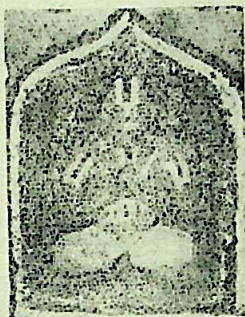
ಮಂಗಳಂ

ಕಮಲಾಕುಚಕಸ್ತೂರಿ ಕರ್ದಮಾಂಕಿತವಕ್ಷಸೇ |
 ಯಾದವಾದ್ರಿನಿವಾಸಾಯ ಸಂಪತ್ಪುತ್ರಾಯಮಂಗಳಂ ||
 ಮಂಗಳಾಶಾಸನಪರೈಃ ಮದಾಚಾರ್ಯಪುರೋಗಮೈಃ |
 ಸರ್ವೈಶ್ಚ ಪೂರ್ವೈರಾಚಾರ್ಯೈಃ || ಸತ್ಕೃತಾಯಾಸ್ತು ಮಂಗಳಂ ||

ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರತ್ತಾಯ್ ಸ್ವಾಮಿ : ಜನನ್ಯಾಚಾರ್ಯರ್

ಮೇಲುಕೋಟೆಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸಾನ್ನಿಧ್ಯಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮಾ
ನುಜಾಜಾರ್ಯರನ್ನೂ ಅವರು ಪು ಜಿಸಿ ಲಾಲಿಸಿದ "ತಿರುನಾರಾಯಣಪ್ಪೆರುಮಾಳ್"
"ಶೆಲ್ವಪಿಳ್ಳೈ", (ಜೆಲುಪರಾಯಸ್ವಾಮಿ)ಯನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅವರ ಅಂತರಂಗ
ಭಕ್ತರಾಗಿ ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಕ್ಷೀರಕೃಂಕರ್ಯ
ಪರರಾಗಿದ್ದ "ಆಯಿದೇವರಾಜರ್" ಎಂಬ (ಆಸೂರಿಪ್ಪೆರುಮಾಳ್ ಸಿರಿವಂಶದಲ್ಲಿ
ಜನಿಸಿದ) "ಜನನ್ಯಾಚಾರ್ಯ", "ಮಾತೃಗುರು", "ಶ್ರೀಸಾನುದಾಸರ್",
"ತಿರುತ್ತಾಳ್ವಾರೈತಾತರ್" ಎಂಬ "ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ" "ಗುರುವರ್ಯ"ರ ಬಳಿ
"ಆಚಾರ್ಯವೈದಯಾ" ಎಂಬ ರಹಸ್ಯ ಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ
ಹಿರಿಯ ಆಸೆ ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅದು ನೆರವೇರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ
ಅವರ ವೈಭವವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಗರಿಗೆ
ಆಯಿಸ್ವಾಮಿ ಮೇಲುಕೋಟೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಮಹಾತ್ಮ
ರಿಬ್ಬರೂ ತಿರುನಗರಿ ಬಳಿ ಸಂಧಿಸಿದರು. ತಿರುನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಆಯಿಸ್ವಾಮಿ
ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ
ಹಿಂದಿರುಗಿಬಂದಮೇಲೆ ಆಯಿಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ವರ್ಣನಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿ ಯದುಗಿರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಣವಾಳ
ಮಾಮುನಿಗಳವರು ಪರಮಪದವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ
ವಿಗ್ರಹ ಶ್ರೀ ಆಯಿಯವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಿಸಿ
ಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾಗಮಂಗಲದ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ದಂಡನಾಯಕರೆಂಬ ವೈಷ್ಣವ

ಶಿಖಾಮಣಿ ಈಗಿರುವ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀನರವರ ಮುನಿಗಳವರ ವೈಭವವನ್ನರಿತು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಜನನ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಜೀಯರ್ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಹೊರಗಣ ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರಾಕಾರದ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಯಶಃ ತೀರಿನ ಬಳಿ, ಇಲ್ಲಿ, ಅವರು ಸನಾ ಸಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ತಂಗಿ ದೇವರಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ನಿವಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ

ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ನೂತ್ತನ್ನಾದಿ - ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಣ್ಯಮುನಿಗಳ ಪ್ರಬಂಧ, "ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ"ಯ ಸೂರು ಗೀತೆಗಳ ಸಾರಾಂಶ
೨. "ಶ್ರೀನರವರ ಮುನಿದಿನಚರ್ಯಾ" ಕರ್ಣಾಟಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ
೩. "ಶ್ರೀಯತಿರಾಜವಿಂಶತಿ" ಕರ್ಣಾಟಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ
೪. "ಅಷ್ಟಶ್ಲೋಕಿ" ಕರ್ಣಾಟಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ
೫. ಶ್ರೀವಚನಭೂಷಣಂ-ಕರ್ಣಾಟಕಾನುವಾದ
೬. "ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಣ್ಯಗೋಪನಾಸ ಮಾಲಾ"

ಶ್ರೀ. ಉ. ವೇ. ದೇಶಿ ವಂದನಾಚಾರ್ಯರೆಂದು ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದು, ಯದುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥಿರಿಸಿ ಭಗವದ್ವಿಷಯಂ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಾದಿ ಕಾಲಾಕ್ಷೇಪ ಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ, ಶ್ರೀರಂಗರಾಯಣ ಜೀಯರ್ ಮಹಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ, ಶ್ರೀ ಸಂಪತ್ತುಮಾರ ರಾಮಾರಾಜಮುನಿಗಳವರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ. ರಸಿಕರಿಗೆ ರಸಗವಳ!

ವಿವರಗಳಿಗೆ :-

ಆ. ನ. ಶ್ರೀನಿನಾಸೈಯಂಗಾರ್

ಶ್ರೀ ಗೋದಾ ಮಂದಿರಂ, ನಂ. 34, ಒಂಬತ್ತನೇರಸ್ತೆ,
ಈಜುವ ಕೊಳದ ಬಡಾವಣೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಪೊಸ್ಮೈ, ಬೆಂಗಳೂರು-೩